

'In the words of the enemy'

Discoursen binnen de wervende propagandauitingen van de Islamitische Staat

Jikke Meuwissen 4109201

Masterscriptie Film- en Televisiewetenschappen

Universiteit Utrecht

Studiejaar: 2015-2016

Datum: 25 april 2016

Eerste lezer: Rob Leurs

Tweede lezer: Linda Duits

Abstract

The devastating cruelty, big military successes and most notably the attacks in Europe have caused the terrorist organisation IS to dominate the global media outlets. By using strategic recruiting propaganda IS tries to draft Western (muslim) youths and radicalize them in order to make them emigrate to and fight for their self-founded caliphate. In this research by discourse-analysis picked propaganda has been analyzed, this propaganda are their recruiting movies and their magazine *Dabiq*. With the results of this analysis there has been examined whether this propaganda corresponds with the three characteristics of Dutch radicalizing youths: personal insecurity, injustice and experienced group threat. The dominant discourses in the movies were mainly the recruiting of jihadists. This was showed trough the glorification of jihadists, by visualizing a romanticized brotherly image and by presenting terrorism as heroism. In the magazine *Dabiq* the dominant discourses where mainly about the polarization between IS and the West. Violence could also be identified as a central theme. This thesis shows that the combination of storytelling, visualizing and careful writing in the propaganda and that treated identity and vulnerability on the one hand and violence and polarization in the other, IS knows alarmingly well how to take advantage of known characteristics of radicalizing youths. They respond to personal insecurities, injustice, and experienced group threat with their recruiting propaganda. This is a result of the Western jihadists in the army of IS, they are fully aware how to stimulate Western youths that are susceptible for radicalisation with recruiting propaganda.

Keywords: Media, discours, terrorism, Islamic State, mediawar, propaganda, film, magazine.

Inhoudsopgave

Inleiding	
Aanleiding en relevantie	4.
Onderzoeksvraag	5.
1. Methodologisch kader	8.
1.1 Casusmateriaal	12.
1.2 Discourstheorie en analysemethode volgens Laclau en Mouffe	13.
2. Analyse	18.
2.1 Over het kalifaat	18.
2.2 Meesters van de digitale propagandastrategieën	19.
2.3 <i>Wervingsfilmpjes</i>	
Eid Greetings from the land of the khilafah	21.
Ghurabi Abu Muslim Al Canadi	24.
2.4 <i>Dabiq</i>	
Rubriek Foreword	28.
Rubriek News	30.
Rubriek In the words of the enemy	31.
2.5 Analyse Conclusie	33.
3. Conclusie	35.
Literatuurlijst.	39.
Bijlagen	
Bijlage 1: Geraadpleegde rubrieken Dabiq issue 2	42.
Bijlage 2: Geraadpleegde rubrieken Dabiq issue 6	53.
Bijlage 3: Geraadpleegde rubrieken Dabiq issue 12	61.

Inleiding

“It is obvious that the media war in this century is one of the strongest methods; in fact, its ratio may reach 90 percent of the total preparation for the battles.”¹

-Osama Bin Laden, 2002-

Vandaag de dag is de terroristische groep Islamic State of Iraq and al-Sham (ISIS, ISIL of IS) niet meer weg te denken uit de media. Deze terreurgroep is een milite van jihadi en salafisten die grote gebiedsdelen in het Midden Oosten heeft veroverd.² In 2014 claimt de terreurgroep een kalifaat te hebben opgericht. Met de grote militaire successen, het werven van duizenden jonge strijders uit de hele wereld, de ongekende barbaarsheid en de terroristische aanslagen is IS een alarmerend gevaar voor de internationale veiligheid.³

Propaganda heeft altijd een centrale rol gespeeld in terrorisme en neemt ook bij IS een belangrijke plaats in. Door de massamedia ontbrak in het verleden controle over media van terroristische organisaties, omdat media bepaalden wat over hen geschreven werd. De komst van het internet en sociale media hebben deze controle fundamenteel veranderd.⁴ Terroristen zijn tegenwoordig niet langer afhankelijk van hetgeen media over hen schrijven maar kunnen zelf hun boodschap en propaganda via verschillende kanalen naar buiten brengen. Zij gebruiken het internet om dezelfde redenen als de meeste gebruikers; voor het organiseren, plannen en om aanhangers te informeren.⁵ De Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) stelt dat radicaliserende moslims “door dit soort internetpraktijken sneller in contact kunnen treden met andere jihadisten, sneller ideologische ideeën kunnen uitwisselen en een bevestiging kunnen krijgen van de eigen ideologie.”⁶ Radicalisering kan zich in dit soort gevallen volledig online in Nederland voltrekken.

In 2009 hebben Kees van den Bos en Annemarie Loseman, verbonden aan de Universiteit van Utrecht en Bertjan Doosje van de Universiteit van Amsterdam, in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum (WODC) kwalitatief en kwantitatief onderzoek verricht, waarom er in Nederland levende jongeren tussen de 13 en 21

---

¹ Jytte Klausen, “Tweeting the Jihad: Social Media Networks of Western Foreign Fighters in Syria and
² “Dawa- en jihadi-salafisme: overeenkomsten en verschillen,” AIVD kennisbank, geraadpleegd op 2 februari van https://www.aivdkennisbank.nl/jaarverslag/a3258_Dawa-en-jihadi-salafisme-overeenkomsten-en-verschillen.

³ Boaz Ganor, “Four Questions on ISIS: A “Trend” Analysis of the Islamic State.” in *Perspectives on Terrorism* 3 (2015): 9.

⁴ Klausen, “Tweeting the jihad,” 2.

⁵ Ibidem.

⁶ Ibidem.

jaar radicaliseren en sympathie krijgen voor moslimradicalisme en rechts-extreme ideeën.⁷ Dit onderzoek wijst uit, dat in december 2002 al werd geconstateerd door de AIVD dat er indicaties waren dat het “exogene” karakter van het Islamitisch terrorisme zich meer ontwikkelde naar een “endogeen” karakter. Dit houdt in dat eerder vooral de dreiging uit het buitenland kwam, maar na de moord op Theo van Gogh duidelijk werd dat radicalisering van jongeren in Nederland ook een realistische dreiging vormde. Op basis van dit subsample heeft Bertjan Doosje in 2013 nogmaals een wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd met een andere groep respondenten, ditmaal met Nederlandse moslimjongeren.⁸ Uit beide onderzoeken kwam naar voren dat er geen standaard profiel is van ‘de radicaliserende jongere’ maar dat affectie voor moslim- of rechtsradicaal gedachtegoed – bij Nederlandse (moslim) jongeren- vooral een voedingsbodem heeft als sprake is van drie sociaalpsychologische factoren: *persoonlijke onzekerheid, onrechtvaardigheid, en ervaren groepsdreiging*.⁹ De eerste factor, *persoonlijke onzekerheid* wordt in Doosjes onderzoek gedefinieerd als een subjectief gevoel van twijfel of instabiliteit in iemands eigen opvattingen, wereldbeelden, of de onderlinge relatie tussen de twee.¹⁰ Persoonlijke onzekerheid kan bij iemand vragen oproepen over zijn of haar identiteit; wat zij doen in deze wereld en wat de toekomst hen zal brengen. Doosje beargumenteert dat als iemand in zo’n staat verkeert hij of zij gevoeliger is voor extreme ideeën en extreme groepen.¹¹ De tweede factor *onrechtvaardigheid* wordt ervaren als een persoon vindt dat zijn groep anders en minder goed wordt behandeld dan andere groepen. Zij ervaren niet serieus te worden genomen en hebben het gevoel dat er voor hen beslissingen worden genomen in plaats van in samenspraak met hen”¹² Kortom ze voelen zich “disconnected in society”.¹³ De laatste factor; *ervaren groepsdreiging* wordt in de onderzoeken beschreven als de mate waarin jongeren en de groep waar zij toebehoren (moslims) zich bedreigd voelen door andere groepen in de maatschappij (niet-moslims):

Specifically, this perceived threat is expected to translate into a perception of the

---

⁷ Kees van den Bos en Annemarie Loseman, “Waarom jongeren radicaliseren en sympathie krijgen voor terrorisme.” *Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum* in opdracht van *Ministerie van Justitie* (2009).

⁸ Bertjan Doosje, Annemarie Loseman en Kees van den Bos, “Determinants of radicalization of Islamic youth in the Netherlands: Personal uncertainty, perceived injustice, and perceived group threat.” in *Journal of Social Issues* 69 (2013): 586-604.

⁹ Doosje, Loseman en van den Bos, “Determinants of radicalization of Islamic youth in the Netherlands: Personal uncertainty, perceived injustice, and perceived group threat,” 587.

¹⁰ Idem, 589.

¹¹ Idem, 590.

¹² Van den Bos en Loseman, “Waarom jongeren radicaliseren en sympathie krijgen voor terrorisme,” 13.

¹³ Doosje, Loseman en Bos, “Determinants of radicalization of Islamic youth in the Netherlands: Personal uncertainty, perceived injustice, and perceived group threat,” 590.

Dutch authorities as illegitimate, while the in-group is being perceived as superior. At the same time, it might make people more likely to perceive a distance to other people, and to feel disconnected from society.¹⁴

IS ontleent volgens het Nationaal Coördinator Terrorisme Bestrijding (NCTB) een groot deel van haar kracht aan haar ideologie.¹⁵ Door de strijd tegen het terrorisme in de vorm van oorlog, internationale veiligheidsorganisaties en politie wordt soms voorbij gegaan aan de aantrekkingskracht en de ideologie van deze terreurorganisatie. Het is daarom van maatschappelijk belang dat meer inzicht ontstaat in de ideologie rondom het jihadisme. Dit met het oog op preventie. Het jihadisme heeft ook aantrekkingskracht op sommige Nederlanders.¹⁶ Volgens een rapport van het NCTB blijkt de jihadistische boodschap (propaganda) ook een krachtige verleider voor Nederland.¹⁷

Het doel van dit onderzoek is daarom om inzicht te krijgen in de wervende propagandastrategieën van IS. Met dit inzicht kan uiteindelijk worden onderzocht of de thema's die IS in haar propaganda aansnijdt aansluiting vindt op de drie sociaal psychologische kenmerken van radicaliserende Nederlandse jongeren. Er zal worden onderzocht wie IS tracht aan te spreken met haar propaganda en op welke wervende manier zij dit doen. Wat voor wervende propaganda zet IS in om jongeren in het westen te radicaliseren? Op welke wijze presenteert IS zichzelf in hun wervende propaganda als een aantrekkelijke optie? Bovendien, speelt IS daadwerkelijk met hun propagandamateriaal in op radicaliseringsfactoren als *persoonlijke onzekerheid*, *onrechtvaardigheid*, en *ervaren groepsdreiging*? Dit soort vragen staan centraal bij het analyseren van het wervende propagandamateriaal dat in het volgende hoofdstuk onder het casusmateriaal uitgebreid toegelicht zal worden. De onderzoeksvraag luidt: *Welke discourses creëert IS in hun wervende propaganda uitingen?*

Deze onderzoeksvraag zal worden beantwoord door in de eerste deelvraag te onderzoeken welke discourses binnen de wervende propagandafilmpjes van IS te onderscheiden zijn. In de tweede deelvraag zal worden onderzocht welke discourses te

---

¹⁴ Idem, 591.

¹⁵ "Jihadisme en jihadistisch terrorisme," Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding, geraadpleegd op 5 februari 2016 van <https://www.nctv.nl/onderwerpen/tb/watisterrorisme/jhadisme-jihadistische-terrorisme/>.

¹⁶ "Transformatie van het jihadisme in Nederland," AIVD, geraadpleegd op 6 februari 2016 van <https://www.aivd.nl/publicaties/publicaties/2014/06/30/transformatie-van-het-jihadisme-in-nederland>.

¹⁷ "Ideologie en strategie van het jihadisme," Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding, geraadpleegd op 2 februari 2016 van <https://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvij5epmj1ey0/vicf7tszj9r5>.

onderscheiden zijn in het tijdschrift *Dabiq*, dat IS uitgeeft.¹⁸ Tot slot zal in de conclusie worden besproken of de discoursresultaten bij de drie sociaal psychologische kenmerken van radicaliserende Nederlandse jongeren aansluiten.

De onderzoeksvraag zal worden beantwoord door na de inleiding in hoofdstuk 1 een methodologisch kader te schetsen met daarin de belangrijkste bestaande onderzoeken en relevante concepten en hoe dit onderzoek zich ten opzichte daarvan positioneert. Hierna wordt de selectie van het propagandamateriaal; de wervingsfilmpjes van IS en het propagandatijdschrift *Dabiq* toegelicht. Opeenvolgend wordt duidelijk hoe de discoursanalyse zich zal manifesteren. In hoofdstuk 2 zal eerst verdere achtergrondinformatie over IS begelicht worden waarna de analyse zal volgen. Na deze analyse en de hieruit volgende conclusies zal tot slot in hoofdstuk 3 worden overgegaan tot de conclusie. Hierin zal worden ingegaan op de waargenomen dominante discourses en of deze aansluiting vinden bij de drie sociaal psychologische factoren van radicaliserende jongeren: *persoonlijke onzekerheid, onrechtvaardigheid, en ervaren groepsdreiging*.

---

¹⁸ Wat in deze scriptie onder discours wordt verstaan zal uitgebreid toegelicht worden in het methodologisch kader.

Hoofdstuk 2: Methodologisch kader

In dit hoofdstuk zal de relevante theorie aan bod komen en zal worden besproken hoe dit onderzoek zich hier toe verhoudt. Tevens zal het casusmateriaal aan bod komen en tot slot zal de discours­theorie en de daarbij behorende analyse­methode besproken worden.

Dit onderzoek zal zich positioneren naast de huidige drie belangrijkste wetenschappelijke onderzoeken over het propagandamateriaal van IS: een onderzoek naar *Dabiq* door middel van tekstanalyse van Matteo Vergani en Ana-Maria Bliuc, een onderzoek van Laura Huey naar propagandamateriaal van IS, voornamelijk op representatie van vrouwen en tot slot een onderzoek van Harleen Gambhir naar de content van het eerste nummer van *Dabiq*. Dit betreffen voornamelijk onderzoeken over het propagandatijdschrift van IS, *Dabiq*. Naar de specifieke wervings­film­pjes van jihadisten is voor zover bekend nog geen wetenschappelijk onderzoek gedaan.

Van *Dabiq* zijn reeds dertien uitgaven verschenen. Het eerste onderzoek betreft het kwantitatief onderzoek van Vergani en Bliuc waarin zij onderzoek doen naar het taalgebruik van IS in elf van de dertien *Dabiq* uitgaven door middel van tekstanalyse met het computer programma LIWC.¹⁹ Ondanks de focus op taal­analyse hebben de onderzoekers hier een aantal belangrijke conclusies getrokken, die ook van waarde kunnen zijn voor onderhavig onderzoek. De onderzoekers hebben naar aanleiding van thema's die zij relevant achten; *groeps­motieven, emoties, interesse in bepaalde objecten en taalgebruik* tien categorieën samengesteld, die relevant zijn voor het begrip van de propaganda. Deze categorieën bieden voor dit onderzoek bruikbare informatie. Uit dit onderzoek kwam naar voren dat IS veel waarde hecht aan de categorie *aansluiting en connectie* tot de terreurgroep en dit ook een belangrijke factor is in haar propaganda. Deze bevinding kan er op duiden, dat IS hiermee tracht in te spelen op een van de sociaal psychologische kenmerken van Nederlandse (moslim) jongeren de *ervaren onrechtvaardigheid* waardoor jongeren juist een disconnectie voelen met hun huidige maatschappij en zoekende zijn naar aansluiting. Daarnaast komt in de analyse naar voren, dat IS in haar tijdschrift veel gebruik maakt van emotie. Dit zou kunnen duiden op de sociaal psychologische factor *persoonlijke onzekerheid* die samenhangt met gevoelens en emoties.²⁰

Huey heeft onderzoek gedaan naar het propagandamateriaal van IS. Zij heeft zich hier uitsluitend gericht op eerste negen uitgaven van het tijdschrift *Dabiq*. Dit onderzoek is van belang omdat het relevante wetenschappelijke achtergrondkennis over *Dabiq* weergeeft.

---

¹⁹ Matteo Vergani en Ana-Maria Bliuc, "The evolution of the ISIS' language: a quantitative analysis of the language of the first year of Dabiq magazine," in *Sicurezza Terrorismo Società* 2 (2015).

²⁰ Vergani en Bliuc, "The evolution of the ISIS' language", 16-17.

Die is nog beperkt. Huey onderzoekt hierin onder andere de representatie van vrouwen. Ze analyseerde het blad systematisch aan de hand van codewoorden. Daarnaast selecteerde ze afbeeldingen op bepaalde aspecten. Tevens onderzocht ze content geschreven door en voor vrouwen. De belangrijkste conclusie van Huey luidt dat er weinig plaats is voor vrouwen in officiële propaganda van IS.²¹ In tegenstelling tot het onderzoek van Huey zal dit onderzoek zich richten op het meer algemene abstracte beeld van het tijdschrift. Toch geeft het onderzoek van Huey door middel van de duidelijke methode een scherp inzicht hoe het tijdschrift onderzocht kan worden.

De derde belangrijke publicatie, geschreven door Gambhir richt zich op de inhoud van het eerste nummer van *Dabiq* waarin volgens Gambhir de ideologie van IS zichtbaar wordt. Ze beschrijft hierbij hetgeen ze tegenkomt in de eerste uitgave. Een kritische kanttekening is dat in het artikel geen duidelijkheid wordt verschaft over de aanpak van Gambhir. Ze concludeert dat het tijdschrift een poging is tot het informeren van zowel de aanhangers van IS als de vijanden. Ze stelt dat het blad dient voor het ronselen van strijders, maar zich niet uitsluitend op propaganda richt. IS beschrijft in het blad volgens haar ook uitgebreid waarom het blad religieus en superieur is. Vooral het door Gambhir benoemde superieure aspect is voor dit onderzoek van belang vanwege de samenhang met de sociaal psychologische factor *ervaren groepsdruk* zoals in de inleiding beschreven. Bij ervaren groepsdruk wordt de *out-group* afgestoten, terwijl de *in-group* als superieur wordt gezien.²²

In bovenstaande onderzoeken is dus onder andere de taal in het tijdschrift onderzocht, de representatie van vrouwen en het narratief van het eerste nummer. Dit biedt een goede basis van voorkennis aan de analyse. Behalve dat dit onderzoek een andere invalshoek heeft zijn de bovenvermelde vergelijkbare onderzoeken naar IS vooral geanalyseerd op zinsniveau en constructie. In dit onderzoek zal de focus juist liggen op een meer algemeen perspectief op het propaganda materiaal door middel van een discoursanalyse.

Dit onderzoek wordt ook deels gebaseerd op de publicaties van de AIVD en het onderzoek naar Nederlandse radicaliserende jongeren tussen de 13 en 21 jaar omdat hiervan de drie sociaal psychologische factoren bekend zijn, die tot radicaliseren leiden. Dit is een Nederlandse bron waarvan de reikwijdte niet duidelijk is. Evenmin of deze sociaal psychologische factoren typisch Nederlands zijn of ook daarbuiten gelden als factoren van radicalisering. Er zijn ook radicaliseringsstudies gedaan in onder andere Australië, Engeland en Amerika. Deze onderzoeken hebben echter een andere invalshoek, waardoor geen

---

²¹Laura Huey, "No Sandwiches Here: Representations of Women in Dabiq and Inspire Magazines," in *The Canadian Network for Research on Terrorism, Security and Society* (Canada: University of British Columbia: 2015)

²²Harleen Gambhir, "Dabiq: The strategic messaging of the Islamic State" in *Backgrounder*, in opdracht van Institute For The Study of War (2014).

specifieke factoren voor radicalisering (binnen het wetenschappelijk onderzoek) bekend zijn. In de betreffende studies staat de invloed van het internet op radicalisering centraal, counterradicalisering of juist welke weg wordt afgelegd naar radicalisering.²³ Voorzichtig zou echter wel kunnen worden gesteld dat deze sociaal psychologische kenmerken niet alleen typisch Nederlands zijn maar mogelijk ook gelden voor jongeren in Europese landen. Om te achterhalen of en hoe IS inspeelt op deze drie sociaal psychologische factoren is het van belang om juist de ideologie van IS te construeren en bloot te leggen. Dit geeft immers de ideeën en opvattingen van IS weer. Vanuit deze ideologie kan worden gekeken of zij hiermee inspelen op de kenmerken van radicaliserende jongeren.

Ideologie is daarom een belangrijk concept in dit onderzoek. Door middel van een discoursanalyse zal worden getracht na te gaan welke discourses IS creëert in het propagandamateriaal. Het resultaat hiervan zal de ideologie van IS blootleggen. De Franse filosoof Destutt de Tracy introduceerde de term ideologie aan het eind van de 18^e eeuw. Sindsdien zijn er vele studies gewijd aan ideologie, die vaak verwijzen naar de ideeën en opvattingen over sociale politieke en religieuze ideeën gedeeld door een sociale groep of beweging. Ook de Franse filosoof Louis Althusser heeft in de jaren '60 een studie gedaan naar ideologie. Hij stelt dat er een wisselwerking bestaat tussen ideologie en werkelijkheid. Hiermee bedoelt hij dat een werkelijkheid bestaat *in* en *door* een ideologie.²⁴ In het boek van Jørgensen en Phillips wordt Althusser's definitie van ideologie aangeduid als: "a system of representations that masks our true relations to one another in society by constructing imaginary relations between people and between them and the social formation".²⁵

Er is reeds onderzoek gedaan naar dit soort ideologieën die centraal staan in dit onderzoek. Het hedendaagse moslimterrorisme is gedeeltelijk gegrond op een bepaalde opvatting van de Koran en gedeeltelijk op radicale ideologieën (religieus, dan wel niet-religieus geïnspireerd.) In dit soort ideologieën staat vaak de vernietiging van de huidige overheerser centraal. Een ander kenmerk van deze ideologieën is een zogenoemde 'terugkeer' naar een gemeenschap gebaseerd op zuivere principes van een bepaalde ideologie die in een

---

²³ Studies naar radicalisering: Mitchell Silber, Arvin Bhatt en Senior Intelligence Analysts, *Radicalization in the west: The homegrown threat*. New York: Police Department, 2007. Michael Jenkins, *Would-be warriors: Incidents of jihadist terrorist radicalization in the United States since September 11, 2001*. (Santa Monica: Rand Corporation, 2010).

Samuel Mullins, "Australian jihad: Radicalisation and counter-terrorism." in *Analysis of the Real Instituto Elcano* (New South Wales: University of Wollongong, 2011).

²⁴ Marianne Jørgensen en Louise Phillips, *Discourse analysis as theory and method*. (Londen: Sage, 2002), 15.

²⁵ Ibidem.

vorig tijdperk overheersten. Tevens worden vaak alle sociale en economische problemen toegeschreven aan de dominante macht.²⁶

Om ideologie in propaganda bloot te leggen is het volgens Garth Jowett en Victoria O'Donnell van belang om als onderzoeker te focussen op een reeks van geloof, waarden, houdingen en gedrag en denkwijze binnen de propaganda. In hun boek *Propaganda and Persuasion* richten zij zich op de wijze waarop propaganda een boodschap tracht over te brengen. De onderzoekers citeren Martha Cooper die ideologie omschreef als “world view that determines how arguments will be received and interpreted. The common sense of the world view provides the basis for determining what is good, bad, right, wrong, and so forth”.²⁷ Ideologie moet worden gezocht in verbale en visuele representaties volgens Jowett en O'Donnell. Deze weerspiegelen de huidige referentiekaders om waardesystemen en toekomstige doelen te kunnen vaststellen.²⁸ IS kan zodoende worden onderzocht door analyse van de ideologie en dus hun cultuur. Stuart Hall definieert het woord cultuur “to refer to whatever is distinctive about the ‘way of life’ of a people, community, nation, or social group”.²⁹ Een cultuur wordt gecreëerd door gezamenlijke gedachten en wordt geconstrueerd door gezamenlijke ideeën in het gedachtengoed van individuen. Waarden zijn het fundament van een cultuur “the propaganda of an organization is based on a complex system of values in its ideology that will be instrumental in achieving and maintaining all elements of its structure”.³⁰ Volgens Hall houdt cultuur zich bezig met de productie en uitwisseling van betekenissen tussen de leden van een organisatie of groep.³¹ Juist deze betekenissen binnen de ideologie van IS zullen in dit onderzoek worden onderzocht door middel van de discoursanalyse. Het propagandamateriaal zal volgens Jowett en O'Donnell overtuigingen en bepaalde betekenissen betreffen. Er worden slogans gebruikt en iedereen binnen de groep draagt deze overtuigingen uit. Zij zullen deze overtuigingen en betekenissen op verschillende wijze uiten ter ondersteuning van het organiseren en het reguleren van sociale praktijken.³²

Voor dit onderzoek zal uitgegaan worden van de discoursanalyse van Ernesto Laclau en Chantal Mouffe, die later in dit hoofdstuk aan bod komt. Zij bespreken ook het concept ideologie. Marianne Jørgensen en Lousie Phillips stellen dat Laclau en Mouffe echter geen duidelijk concept van ideologie hanteren, maar wel onderzoek doen naar de ideologische

---

²⁶ Joop van der Pligt en Wim Koomen, *Achtergronden en determinanten van radicalisering en terrorisme*. Universiteit van Amsterdam, Onderzoeksinstituut Psychologie, 2009, 46.

²⁷ Garth Jowett en Victoria O'donnell, *Propaganda & persuasion*. (New York: Sage Publications 2014), 291.

²⁸ Ibidem.

²⁹ Stuart Hall, et al. *Representation: Cultural representations and signifying practices*. (New York: Sage Publications 1997), 2.

³⁰ Jowett en O'donnell, *Propaganda & persuasion*, 294.

³¹ Hall, *Representation: Cultural representations and signifying practices*, 2.

³² Jowett en O'donnell, *Propaganda & persuasion*, 294.

effecten van discursieve praktijken. Laclau en Mouffe gebruiken zelden het concept van ideologie, maar gebruiken in plaats daarvan het begrip objectiviteit. In hun kritische discoursanalyse wordt het begrip ideologie op zodanige wijze gedefinieerd, dat het kan worden gebruikt om onrechtvaardige machtsverhoudingen te identificeren en te bekritisieren op een algemeen niveau.³³ Deze aanpak en theorie vindt aansluiting bij dit onderzoek, omdat hierin ook een doelstelling is de machtsverhoudingen van IS te identificeren. Hiermee zal de ideologie en betekenisgeving van IS duidelijk worden. Met deze theorie is het mogelijk om door middel van een discoursanalyse en de theorie de propagandauitingen op een abstracter niveau te analyseren.

2.1 Casusmateriaal

Volgens de Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst (AIVD) treffen jihadisten elkaar wereldwijd op openbare virtuele plekken zoals sociale media, blogs en webfora of op besloten virtuele plekken. Hier zal naar alle waarschijnlijkheid ook sprake zijn van het verspreiden van propaganda. Online bestaan jihadistische activiteiten en processen, waarvan dreiging uitgaat.³⁴ De besloten virtuele plekken zijn onderdeel van het onzichtbare web. In dit onzichtbare web wordt alleen toegang verleend door andere jihadisten. Wetenschappers stellen dat dit onzichtbare web meer dan 99.8% van het totale web uitmaakt en dat minder dan 0,2% van het web uit het zichtbare voor ieder toegankelijke web bestaat. Wegens dit onzichtbare web en het ontoegankelijke aspect ervan is het niet mogelijk om deze virtuele plekken te analyseren. Doordat veel jihadistische activiteiten en daarmee propaganda zich op het onzichtbare web bevinden is het casusmateriaal voor dit onderzoek afhankelijk van de toegankelijkheid van het materiaal. Het propagandamateriaal dat wel toegankelijk is - en een begin van radicalisering kan zijn - wordt verkregen via de officiële media afdeling van IS, Al Hayat.³⁵

Op deze website staan onder andere alle dertien verschenen uitgaven van het tijdschrift *Dabiq*. Elke uitgave heeft een bepaald thema; de terreuraanslagen in Parijs, een bijbels of een migratie thema. Het tijdschrift bestaat uit vaste rubrieken, interviews, oorlogsverhalen en langere achtergrond artikelen. IS maakt veelvuldig gebruik van beeld en een opvallende kleurrijke professionele vormgeving. Voor dit onderzoek worden de uitgaves 2, 6 en 12 geanalyseerd om zo een algemeen beeld te krijgen van de discourses binnen het blad. In de eerste instantie was het de bedoeling om de uitgaves 1, 6 en 12 te analyseren maar in het eerst nummer wijken de rubrieken teveel af van de andere uitgaven. Het is ook een

---

³³ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 15.

³⁴ "Het jihadistisch internet," AIVD Kennisbank, geraadpleegd op 2 februari 2016 van https://www.aivdkennisbank.nl/FbContent.ashx/downloads/Het_jihadistisch_internet.pdf.

³⁵ "Al Hayat," geraadpleegd op 31 januari 2016, <https://alhayatmedia.wordpress.com/>.

aanmerkelijk kortere uitgave. Hierom is gekozen voor de tweede uitgave. Van nummer 2, 6 en 12 wordt het *voorwoord*, de *nieuwsrubrieken* en tot slot de vaste rubriek *in the words of the enemy* geanalyseerd. De keuze voor de drie rubrieken is bepaald doordat deze als enige drie een vast onderdeel vormen in de betreffende nummers. De uitgaven zijn allemaal anders opgebouwd wat betreft vormgeving en ook wat betreft inhoud. Voor een representatieve steekproef analyse is daarom drie maal voor dezelfde rubriek gekozen in verschillende nummers zodat dit ook representatief is voor alle andere reeds uitgebrachte nummers die ook deze drie rubrieken bevatten.

Op de website van de media afdeling van IS, Al Hayat staan tevens twee filmpjes online. Dit zijn zogenaamde wervingsfilmpjes, waarin een soort paradijs van het kalifaat wordt geschetst. Het eerste filmpje, *Eid Greetings from the land of Khilafah* duurt 20:29 minuten. Dit filmpje is in het kalifaat opgenomen. Het toont jihadisten afkomstig uit Finland, België, Engeland, Indonesië en Amerika. De jihadisten vertellen geestdriftig over het veilige paradijs in Syrië en roepen westerse jihadisten op om zich bij hen aan te sluiten. Het tweede filmpje, *Abu Muslim Al Canadi*, duurt 11:04 minuten. Hier is een Canadese jihadist te zien die de kijker met wervende teksten en kreten oproept zich aan te sluiten bij het kalifaat. Dit bovenstaande officiële propagandamateriaal afkomstig van Al Hayat dient tevens als afbakening van dit onderzoek. Het betreft ‘officiële’ en rechtstreekse media-uitingen van IS. Alle rubrieken van *Dabiq* die geraadpleegd zijn voor dit onderzoek zijn terug te vinden in de bijlage. De filmpjes zijn meerdere malen verwijderd van het internet waardoor het ook niet mogelijk is om deze bij te voegen. Ter illustratie zijn in het onderzoek wel enkele ‘stills’ opgenomen.

Om een completer en complexer beeld te verkrijgen van alle propagandauitingen zouden alle sociale media kanalen en webfora betrokken moeten worden, waarin jihadisten vanuit de hele wereld actief zijn. Dit is wegens het onzichtbare en ontoegankelijk web onmogelijk en vormt dus een beperking. Tevens laat de omvang van dit onderzoek het niet toe alle propagandauitingen te analyseren waardoor gekozen is voor enkel de officiële propaganda zoals door de terreurorganisatie zelf is uitgegeven en die op het moment van raadplegen in principe toegankelijk was voor iedereen.

2.2 Discourstheorie en analysemethode volgens Laclau en Mouffe

Voor dit onderzoek wordt de discourstheorie van Ernesto Laclau en Chantal Mouffe gehanteerd. Ter aanvulling wordt het boek van Marianne Jørgensen en Louise Phillips besproken met hun publicatie *Discours analysis as theory and method*. De aanpak betreft behalve de methode, ook een theoretisch kader.

Een discours “is the general idea that language is structured according to different patterns that people’s utterances follow when they take part in different domains of social

life'.³⁶ Dit concept van discours van Laclau en Mouffe wordt gebruikt voor dit onderzoek, omdat dit zich niet alleen op taalniveau manifesteert maar daarnaast alle sociale praktijken onderzoekt op een meer algemeen niveau.³⁷ Discoursanalyse tracht sociale identiteiten bloot te leggen en deze discoursmethode biedt een abstracte manier van het onderzoeken van discoursen en kan worden toegepast op de filmpjes en het tijdschrift. De basis van deze theorie is volgens Jørgensen en Phillips dat een discours van een sociaal fenomeen een tijdelijke betekenis krijgt. Laclau en Mouffe zijn hiermee het meest poststructuralistisch, omdat een echte betekenis volgens hen nooit kan worden achterhaald. Dit komt volgens hen omdat er altijd sprake is van een strijd tussen verschillende soorten definities, maatschappijen en identiteiten met de daaruit voortvloeiende sociale gevolgen.³⁸ Zo zal een vrome moslim een andere betekenis geven aan het propaganda materiaal van IS dan een jihadist. Deze voortdurende 'strijd' wordt ook wel *discursive struggle* genoemd.³⁹

In dit onderzoek is sprake van twee discoursanalyses, enerzijds de analyse van de twee wervingsfilmpjes en anderzijds een discoursanalyse van de dertien uitgaves van *Dabiq*. Beide analyses zullen hetzelfde worden opgebouwd en geanalyseerd.

Volgens Laclau en Mouffe kan er geen sprake zijn van een enkele discours maar is er altijd sprake van conflicten binnen discoursen. "the subject is also *fragmented*: it is not positioned in only one way and by only one discourse, but, rather, is ascribed many different positions by different discourses."⁴⁰ Een voorbeeld is dat een individu op een verjaardag gedefinieerd kan worden als een 'gast', maar in relatie tot iemand anders een 'kennis' is en thuis kan deze individu als 'moeder' worden gedefinieerd. Vaak verandert het individu ongezien van verschillende soorten betekenissen en posities gedurende de dag.⁴¹

Een identiteit komt volgens Jacques Lacan overeen met de identificatie met iets. Dat 'iets' is het onderwerp en de posities die de verschillende discoursen het individu bieden.⁴² Lacan heeft het hier over *master signifiers*, Laclau en Mouffe duiden deze aan als *nodal points*. Allereerst zal getracht worden om de *nodal points* (knooppunten) te identificeren. Een *nodal point* is een centraal teken binnen het discours, waaronder de andere tekens zijn geordend. Deze andere tekens krijgen hun betekenis door hun relatie met dit centrale knooppunt.⁴³ In beide propaganda uitingen wordt onderzocht welke *nodal points* kunnen

---

³⁶ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 1.

³⁷ Idem, 33.

³⁸ Idem, 24.

³⁹ Ernesto Laclau en Chantal Mouffe, *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics*, 2e ed. (London en New York: Verso 2001), 112.

⁴⁰ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 41.

⁴¹ Idem, 42.

⁴² Jacques Lacan, *The mirror stage as formative of the function of the I as revealed in psychoanalytic experience* (New York: W.W. Norton & Co, 1997), 171.

⁴³ Idem, 26.

worden geïdentificeerd en hoe deze zich tot elkaar verhouden binnen het discours. Ze nemen als voorbeeld ‘man’ als *nodal point*. Verschillende discoursen bieden verschillende betekenissen aan een ‘man’ zoals ‘sterk’ en ‘moedig’. Dit gebeurt door de koppeling van uiteenlopende betekenissen in de *chain of equivalence*.⁴⁴ Hierdoor wordt een identiteit gevormd volgens Laclau en Mouffe. Dit concept kan gezien worden als een constructie van bepaalde tekens die aan elkaar worden gekoppeld en samen bepalen deze betekenissen hoe het onderwerp wordt geïdentificeerd.⁴⁵ Voor Laclau en Mouffe is individuele identiteit hetzelfde als collectieve identiteit of groepsidentiteit. Volgens hen kan groepsformatie worden begrepen als een reductie van mogelijkheden.

People are constituted as groups through a process by which some possibilities of identification are put forward as relevant while others are ignored. This process takes place through the establishment of chains of equivalence.⁴⁶

Een voorbeeld dat ze hierbij noemen is de groep ‘zwarten’. Na de Tweede Wereldoorlog kwam een grote groep ‘zwarte mensen’ naar Engeland. In de eerste instantie gaven deze mensen zichzelf niet de naam ‘zwarten’ maar Pakistanen, Aziaten of vrouwen, homoseksuelen of zelfs taxichauffeurs. Echter in de Engelse maatschappij noemden en identificeerden de inwoners iedereen die niet ‘wit’ was als zwart. De ‘witte’ inwoners gaven de ‘zwarte’ inwoners een identiteit als ‘zwarten’ om zichzelf te contrasteren met ‘wit’ tegenover ‘zwart’. Binnen deze groepsformaties verdoezelt de categorie ‘zwart’ alle andere verschillen binnen deze groep.⁴⁷ In de termen van Laclau en Mouffe heet dit de *logic of equivalence*. Hier wordt getracht de verschillen tussen sociale groepen te ontbinden door ze aan gezamenlijke kenmerken te koppelen.⁴⁸ Alle niet-blanke mensen werden op deze manier geïdentificeerd als zwart: de specificiteit van de verschillende kleuren en oorsprong werden zo ondergebracht in één categorie 'zwart' en 'zwart' werd gedefinieerd in tegenstelling tot wat het niet was, dat is, als ‘niet-wit’. Hiermee zijn de enige identiteiten ‘zwart’ en ‘wit’. Daarentegen noemt Stuart Hall ook de *logic of difference*. Zijn interventie houdt in om de polaire positie in een groter aantal meer specifieke identiteiten te verspreiden. Volgens Hall zijn relevante categorieën niet alleen zwart-wit maar kan bijvoorbeeld ook geslacht, leeftijd een categorie zijn. In deze termen kunnen binnen de categorie ‘zwart’ ook tegenpolen

---

⁴⁴ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 43.

⁴⁵ Ibidem.

⁴⁶ Idem, 44.

⁴⁷ Ibidem.

⁴⁸ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 45.

bestaan.⁴⁹ Bijvoorbeeld ‘man’ en ‘vrouw’, zij kunnen als tegenpolen binnen het discours ‘zwart’ worden geplaatst.

Nadat in beide analyses alle *nodal points* zijn vastgesteld en de daarbij behorende *chain of equivalence* die een bepaalde identiteit construeren zal binnen de filmpjes en tijdschriften worden onderzocht welke verschillende potentiële betekenissen kunnen worden vastgesteld. Laclau en Mouffe noemen de voortdurende strijd tussen deze verschillende betekenissen *floating signifiers*: “the term ‘floating signifier’ belongs to the ongoing struggle between different discourses to fix the meaning of important signs.”⁵⁰ Hier zal worden onderzocht welke betekenissen verschillende discoursen geven aan de *nodal points* en of er sprake is van tegenstrijdige discoursen binnen het discours.

Bij het *nodal point* ‘strijd’ zijn meerdere potentiële betekenissen waar te nemen, zij kunnen worden aangemerkt als *floating signifiers*. Het ene artikel richt zich bijvoorbeeld op een psychologische strijd terwijl het andere een innerlijke strijd betreft. Deze potentiële betekenissen binnen het discours zonder een vaste betekenis noemen Laclau en Mouffe *elements*.⁵¹ Nadat deze verschillende knooppunten en betekenissen zijn vastgesteld in de wervingsfilmpjes en tijdschriften zal worden getracht om deze *elements* te transformeren naar *moments*. Dit houdt in dat de verschillende potentiële betekenissen uit de vorige stap binnen het discours vervolgens worden omgezet naar een partiële fixatie van betekenis. Deze *moments* krijgen betekenis door hun verschillen en relaties tot elkaar. Dit wordt ook wel *differential positions* genoemd.⁵² Toch blijft in de termen van Laclau en Mouffe de overgang van elementen naar moment altijd onvolledig. Er kunnen steeds nieuwe elementen in het discours verschijnen en momenten kunnen losgekoppeld worden uit bestaande discours. Er is daarom altijd een overschot van elementen, dit wordt ook wel *the field of discursivity* genoemd.⁵³ Hierna wordt onderzocht welke betekenissen binnen het propagandamateriaal kunnen worden vastgesteld en welke kunnen worden uitgesloten. Nu kan worden bepaald welke tekens overheersen in het discours. Met deze beide concepten *moments* en *elements* kan het begrip discours zoals Laclau en Mouffe bedoelen worden verduidelijkt: een discours tracht *elements* te transformeren naar *moments* door uitsluiting van verschillende betekenissen naar een gefixeerde betekenis. De relatie tussen *elements* en *moments* wordt ook wel *articulation* genoemd. Ze definiëren articulation hierbij “as every practice that establishes a relation between elements such that the identity of the elements is modified.”⁵⁴ Na deze

---

⁴⁹ Idem, 46.

⁵⁰ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 28.

⁵¹ Laclau en Mouffe, *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics*, 105.

⁵² Idem, 26.

⁵³ Patrick de Vos en Nico Carpentier, “De discours theorie van Laclau en Mouffe als denkkader en instrumentarium voor sociaal-wetenschappelijk analyse.” *Ethiek & Maatschappij* 4, (2001): 7.

⁵⁴ Laclau en Mouffe, *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics*, 105.

transformatie kan volgens deze discours theorie een *closure* worden bereikt, een tijdelijke stop van de schommelingen van verschillende betekenissen van de tekens. Hierbij stellen Laclau en Mouffe wel dat een *closure* nooit definitief is en ook wel *temporary closure* wordt genoemd vanwege de transitie van *elements* naar *moments* nooit volledig wordt. Er kan wel een bepaalde betekenis ontstaan. Dit brengt echter geen permanente of algemeen geldende waarde met zich mee.⁵⁵ Uiteindelijk zal uit dit onderzoek bij elke propagandauting een dominante discours naar voren komen, die alle andere betekenissen en interpretaties daarbinnen overstijgt en zal verbannen. Hiermee kan de onderzoeksvraag worden beantwoord, aangezien zo wordt aangetoond welke discourses binnen de wervende propaganda worden gecreëerd en welke de meest dominant zijn. Aldus wordt hiermee de betekenis van de ideologie van de propaganda duidelijk en kan tot slot worden vastgesteld of deze discourses aansluiten bij de drie sociaal psychologische factoren van Nederlandse jongeren.

---

⁵⁵ Idem, 110.

Hoofdstuk 3: Analyse

3.1 Over het kalifaat

In dit hoofdstuk zal allereerst informatie worden verstrekt over IS; tevens zal de nodige achtergrondinformatie uiteen worden gezet over hun media-uitingen. Daarna volgen de twee analyses van de filmpjes en daar opeenvolgend drie bondige analyses van de rubrieken uit *Dabiq*.

Volgens het rapport van de AIVD, *leven bij IS, de mythe ontrafeld* begon IS ooit met de voorgangers van Al Qaeda in Irak en de Islamitische Staat Irak (ISI). Deze twee groepen pleegden na de val van Saddam Hussein meerdere aanslagen in Irak. Nadat de burgeroorlog in Syrië uitbrak werd in 2013 voor het eerst onder de naam IS geopereerd. Kort daarna ontstond een breuk tussen IS en de Syrische kant van Al Qaeda. De twee groepen hebben inmiddels officieel afstand van elkaar genomen.⁵⁶ IS nam de Iraakse stad Mosul in en riep op 29 juni 2014 het door hen verklaarde kalifaat uit. Abu Bakr al-Baghdadi benoemde zichzelf tot ‘kalief’ en riep alle moslims ter wereld op om te migreren naar het kalifaat. (‘to make hijrah’). Momenteel is IS actief in Syrië en Irak, en sinds kort ook in de kuststrook van Libië. Hiermee heeft IS de macht over tien miljoen mensen en staat het kalifaat in teken van het verder uitbreiden van de zelfverklaarde staat. Baghdadi verklaarde in een videoboodschap dat zijn doelstelling tweeledig is: enerzijds wenst hij het kalifaat uit te breiden van het noordwesten van Syrië naar Fallujah in centraal Irak, anderzijds wil hij het Westen veroveren.⁵⁷

Het kalifaat blijkt een groot propagandasucces doordat steeds meer jihadisten ter wereld sluiten zich aansluiten bij het kalifaat, waaronder aanhangers uit België en Nederland. Ook jihadisten in andere delen van de wereld hebben trouw gezworen aan IS, waardoor nu in meerdere delen van de wereld groepen namens IS actief zijn.⁵⁸ De AIVD duidt dit jihadistisch terrorisme aan als ‘de bereidheid om een bijdrage te leveren aan de gewapende strijd tegen het Westen en andere gepercipieerde ‘vijanden van de islam’.⁵⁹ Volgens het NCTB is het jihadisme een extreme politieke ideologie, die gekenmerkt wordt door een streven naar het voeren van een ‘heilige oorlog’ tegen alle ongelovigen.⁶⁰ Jihadisten zijn vaak geradicaliseerd, dit wordt volgens de AIVD aangeduid als:

---

⁵⁶ “Leven bij IS de mythe ontrafeld,” AIVD, geraadpleegd op 6 februari 2016 van <https://www.aivd.nl/publicaties/publicaties/2016/01/12/aivd-publicatie-leven-bij-isis-de-mythe-ontrafeld>.

⁵⁷ Ibidem.

⁵⁸ Ibidem.

⁵⁹ Ibidem.

⁶⁰ Ibidem.

De groeiende bereidheid om diep ingrijpende veranderingen in de samenleving (eventueel op ondemocratische wijze) na te streven en/of te ondersteunen die op gespannen voet staan met of een bedreiging kunnen vormen voor de democratische rechtsorde.⁶¹

Aldus, kenmerken jihadisten zich volgens de AIVD door hun extremisme en fundamentalistisch geloof in de islam. Geweld, strijden en sterven voor het geloof staan voor de jihadistische ideologie.⁶²

3.2 Meesters van de digitale propaganda strategieën

Beatrice de Graaf gaf in een lezing aan dat IS op drie punten Al Qaeda achter zich laat en daarom succesvoller is. Ten eerste heeft IS een eigen grondgebied en overwinningverhaal. Daarbij hebben ze een gezamenlijke staat en daarmee extreme controle over een achterban. Tot slot noemt zij het gebruik van sociale media.⁶³ Ook volgens Abdel Bari had IS nooit zoveel succes kunnen boeken zonder de kracht van internet.⁶⁴ Zonder het internet was het IS volgens hem niet gelukt hun propaganda effectief en snel te verspreiden om een groot leger jihadisten te vormen. IS en hun supporters gebruiken het internet en sociale netwerken als platformen om hun kalifaat te promoten. IS is bekend met de nieuwe technologieën en daarom vinden vele activiteiten online plaats. Door de kwaliteit en toegang tot de huidige digitale technologie is het voor IS mogelijk om met professionele mediateams met HD camera's, goede bewerkingsprogramma's en speciale effecten te werken. Hierdoor zijn ze in staat om professionele propagandafilmpjes te maken. Elke dag stuurt IS gemiddeld twee tot drie filmpjes de wereld in.⁶⁵ In een uitgebreid onderzoek concludeerde Charlie Winter, analist bij Quilliam Group in Engeland dat er in een maand tijd 1146 verschillende propagandastukken verstrekt worden in de vorm van artikelen, foto's, video's en audio-berichten.⁶⁶ De kwaliteit en kwantiteit van de propaganda is te verklaren doordat de meeste aanhangers van IS in hun late tienerjaren zijn of begin twintig of dertig en volop gebruik

---

⁶¹ Algemene inlichtingen- en veiligheidsdienst. "Jaarverslag 2006," Geraadpleegd op 28 september 2015, file:///Users/jikkemeuwissen/Documents/MA%20-%20Film-televisie/Programma%20en%20Redactie/jaarverslagaivd2006%20(2).pdf

⁶² "Leven bij IS de mythe ontrafeld," AIVD, geraadpleegd op 6 februari 2016 van <https://www.aivd.nl/publicaties/publicaties/2016/01/12/aivd-publicatie-leven-bij-isis-de-mythe-ontrafeld>.

⁶³ "College Terrorisme door Beatrice de Graaf." *De Wereld Draait Door University College*. Nederland 2. VARA, 11 maart 2016.

⁶⁴ Abdel Bari, *Islamic State: The Digital Caliphate*. (Berkeley: University of California Press, 2015): 15.

⁶⁵ "College Terrorisme door Beatrice de Graaf." *De Wereld Draait Door University College*. Nederland 2. VARA, 11 maart 2016.

⁶⁶ Greg Miller en Souad Mekhennet, "Inside the surreal world of the Islamic State's propaganda machine," *The Washington Post*, 20 november 2015.

maken van internet. Volgens Bari hebben wetenschappers aangetoond dat 89 procent van deze jeugd online is en 70 procent sociale netwerken dagelijks gebruikt. Jihadisten zijn hierop geen uitzondering en maken hier juist extra gebruik van. Bij elk gevecht dat plaatsvindt, zijn meestal zeker twee cameramensen aanwezig, en vaak zijn gevechten of onthoofdingen volledig gescript. ⁶⁷ Deze propagandamachine werkt immers grotendeels online. Hiermee realiseert IS zich, dat als ze relevant en herkenbaar willen blijven ze digitaal sterk aanwezig moeten zijn. De media-afdelingen in het kalifaat worden zeer streng beveiligd. Ook verdienen de journalisten die verbonden zijn aan Al Hayat meer dan gewone soldaten, zij staan hoger in rang. ⁶⁸ Dit benadrukt het belang van de media voor IS.

Het hoofd van de media-afdeling van IS is Ahmed Abousarma, een Syriër geboren in 1981 in Frankrijk. Hij heeft een ICT diploma en werkte in de telemarketing voordat hij radicaliseerde en naar Aleppo vertrok. Onder zijn gezag richtte hij in 2014 onder andere Al-Hayat op; een van de officiële media afdelingen van IS. Deze media-afdelingen bestaan voornamelijk voor de propagandadoeleinden. Deze media-afdeling brengt onder andere het tijdschrift *Dabiq* uit. Al-Itisam is het filmproductiebedrijf in Syrië en is verantwoordelijk voor de meeste hoge kwaliteit video's, die Al Hayat vervolgens ook uitgeeft. ⁶⁹ Al Hayat voorziet net als alle andere omroepen ter wereld ook elke uitzending van een officieel druppelvorming logo met Arabisch geschrift. Bij deze media afdeling werken onder andere jihadisten, die in een vorig leven professionele journalisten, filmmakers en fotografen waren. Het resultaat hiervan is dat hun propagandauitingen kwalitatief erg goed zijn en zelfs worden geassocieerd met Hollywood. ⁷⁰ De missie van Al Hayat luidt:

‘To convey the message of the Islamic State in different languages with the aim of unifying the Muslims under one flag. AlHayat produces visual, audio, and written material, numerous languages, focusing on tawhīd, hijraj, bay’ah, and jihād.’⁷¹

In de missie staat beschreven dat de media uitingen van IS in verschillende talen worden verstrekt. Ze trachten hiermee verschillende westerse landen aan te spreken als doelgroep en het is hun missie ook om deze westerlingen te ronselen en hen te laten emigreren naar het kalifaat. Het tijdschrift *Dabiq* wordt uitgegeven in veel verschillende talen. Daarnaast is in de grotendeels Engelstalige wervingsfilmpjes van IS ondertiteling mogelijk in bijvoorbeeld Arabisch, Duits, Albanees, Hindi, Turks, Russisch, Frans, Indonesisch en Tamil. Allereerst zal de inhoud van de twee filmpjes kritisch worden geanalyseerd waarin de concepten van

---

⁶⁷ “Cyberjihad.” *VPRO Tegenlicht*. Nederlandse Publieke Omroep 2, 10 april 2016.

⁶⁸ *Ibidem*.

⁶⁹ Abdel Bari, *Islamic State: The Digital Caliphate*, 2.

⁷⁰ *Idem*, 21.

⁷¹ “Al Hayat Media Center,” *Dabiq issue 2*, 27 juli 2014, 44.

Laclau en Mouffe die van belang zijn voor de betreffende analyse worden ingezet. Hierna zullen tevens op dezelfde wijze verschillende rubrieken van *Dabiq* worden onderzocht. Tot slot zullen de bevindingen van de analyse in een algemene conclusie uiteen gezet worden.

3.3 Wervingsfilm: Eid Greetings from the land of Khilafah

Dit wervingsfilmpje tracht waarschijnlijk een representatie weer te geven van het kalifaat. In de eerste scenes worden tientallen jihadisten in een moskee in beeld gebracht waar een Imam preekt over het kalifaat. Vervolgens worden verschillende mannen gefilmd uit Engeland, Finland, Indonesië en Marokko en België, Amerika en Zuid Afrika. Zij vertellen een voor een lovend over het kalifaat. Deze kleine interviews worden afgewisseld met de kleurrijkste beelden van lachende kinderen die in een speeltuin spelen, attracties beklimmen op een kermis of speelgoed en ijsjes krijgen uitgedeeld. Dit filmpje toont de zachte kant van het leven in het kalifaat waarin vrijwel elk shot qua kleur is verzadigd en de jihadisten lijken te gloeien van het licht.

Analyse

Omdat het doel van het onderzoek is om de constructie van de ideologie van IS te achterhalen is het belangrijk om de zelf toegekende (groeps)identiteit van IS bloot te leggen. Deze filmpjes van IS krijgen betekenis door relaties tussen de verschillende tekens. Een dergelijke betekenis wordt gevormd rondom knooppunten en andere betekenissen, die aan elkaar gelinkt worden in een *chains of equivalence*. Allereerst is het hiervoor nodig om de knooppunten oftewel de *nodal points* te identificeren.

Het centrale teken in het eerste filmpje oftewel het *nodal point* waar meerdere betekenissen zich om verzamelen is ‘the land of the kalifah’ oftewel het kalifaat. In de preek wordt het kalifaat benoemd en elk verhaal van alle zeven jihadisten vormt zich rondom het kalifaat. Tevens speelt het filmpje zich af in het kalifaat en is dit het onderwerp van elk interview. Er wordt geanalyseerd hoe het discours rondom het kalifaat is georganiseerd en hoe deze zich tot elkaar verhouden binnen het discours. Voor dit *centrale teken* het kalifaat worden meerdere synoniemen gebruikt; *Syria, the Islamic State, the khilafah, this blessed state, this state, Islamic Caliphate, these lands that are ruled by islam* en *this dream world*.

In dit filmpje worden zeven jihadisten geïnterviewd, die allen een buitengewoon positieve betekenis toekennen aan het kalifaat. “We are living here wonderfully in great happiness, we actually can wish for nothing more here”. “Im thinking im living in a dreamworld here (...) this is it” en “The khilafah will take care of you”. In deze en andere citaten wordt het kalifaat gekoppeld aan een ultiem droomland en paradijs. Ook de beelden dragen bij aan deze positieve gefixeerde betekenis van het kalifaat. Zo zijn veel broederlijke omhelzingen te zien. In een tijdsbestek van dertig seconden worden elf omhelzingen in beeld

gebracht onder het gezang van een strijdlid. Dit moet waarschijnlijk de positieve en hechte broederlijke relaties tussen de jihadisten verbeelden. Daarbij krijgen ook kinderen een grote rol in het filmpje. In het gehele filmpje zijn ruim honderd lachende verschillende kinderen te tellen. Hiermee wordt wellicht aangeduid dat binnen de staat ook een normaal gezinsleven mogelijk is met vrolijke, gelukkige kinderen. Tegelijkertijd wordt duidelijk dat ‘geweld’ als normaal wordt gezien binnen dit discours. Dit verschijnt als vanzelfsprekend. Dit is af te leiden uit de vele wapens die zonder specifieke betekenisgeving telkens opnieuw in beeld verschijnen. Ook het feit dat veel van de lachende kinderen grote wapens hanteren toont de vanzelfsprekendheid van wapens en geweld. Alle jihadisten die gedurende het filmpje in beeld komen zijn beladen met wapens.

Hoewel er verschillende soorten synoniemen voor het kalifaat worden gegeven lijkt een eenzijdige betekenis aan het knooppunt gegeven te worden: iedereen moet afreizen (make hijrah) en emigreren naar het kalifaat omdat daar volgens hen een beter, gezegend, veiliger leven voor iedere moslim is. Er komt geen enkel weerwoord of afwijkende mening naar voren: er lijkt sprake te zijn van één discours. Dit discours lijkt dus gepresenteerd als de waarheid, als feit. Al deze verschillende betekenissen zijn allemaal losse *elementen*. Tegelijkertijd wordt in dit wervingsfilmpje een *fixatie* bereikt omdat ze allemaal extreem positief zijn en hier geen sprake is van een tegenstrijdig discours. Niemand geeft een andere of negatieve betekenis aan het kalifaat. Door eenzijdige betekenissen kunnen dus in Laclau en Mouffe’s termen als *momenten* worden gedefinieerd.⁷²

Figuur 1: Still uit Eid Greetings from the land of Khilafah

Als wordt onderzocht op welke wijze deze extreem positieve betekenissen zijn opgebouwd kan worden vastgesteld dat er twee identiteiten rondom de jihadisten worden

---

⁷² Laclau en Mouffe, *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics*, 110.

geconstrueerd. In het filmpje komen zeven jihadisten afkomstig uit Engeland, Finland, Indonesië, Marokko, België, Amerika en Zuid Afrika aan het woord. Met al deze verschillende identiteiten tracht IS wellicht zoveel mogelijk mensen uit allerlei landen aan te spreken ter herkenning en identificatie.

Als de jihadisten beginnen te spreken verschijnt een balk in beeld met de nationaliteit van de jihadist en het land van herkomst. Doordat ze allemaal uit verschillende landen afkomstig zijn worden ze in de eerste instantie met een verschillende identiteit gepresenteerd; namelijk die van hun verleden. Het is aannemelijk dat bijvoorbeeld de Belgische jihadist eerder misschien gekenmerkt kon worden als ‘Belg’, ‘loodgieter’, ‘vader’ of ‘vriend’. Dit geldt voor alle jihadisten met hun ‘oude’ identiteit. Hier betreft het een individuele identiteit die in verschillende discoursen verschillende posities innemen. Opvallend is dat behalve de afkomst verder niet verwezen wordt naar deze oude identiteiten maar de nadruk in elk interview ligt op hun nieuwe (collectieve) identiteit als jihadist, ieder binnen het filmpje wordt ook aangesproken met ‘brother’, inclusief de kijker. Er wordt vooral benadrukt hoe ‘geweldig’ alle verschillende zeven identiteiten het ervaren om een jihadist in Syrië te zijn en om hier dus zo een positieve mogelijke betekenis aan te koppelen. Hier ligt de nadruk van constructie van de identiteit dus op een reductie van mogelijkheden zoals Laclau en Mouffe stelden aangaande een groepsidentiteit. Hier is er sprake van, dat bepaalde mogelijkheden van identificatie juist naar voren worden gebracht (in dit geval de groepsidentiteit) terwijl sommige (bijvoorbeeld die individuele identiteiten) verder worden genegeerd.⁷³ Aldus is sprake van een conflict binnen het discours doordat er wel twee identiteiten per jihadist worden gepresenteerd maar de eerste ‘oude’ identiteit van jihadisten worden slechts vastgesteld en gepresenteerd. Dit wordt niet nader toegelicht, deze identiteit blijft verder leeg wat betreft betekenis en kan worden geïdentificeerd als een *element*.⁷⁴ Daarentegen vormen de betekenissen ‘wonderfully’, ‘normal’, ‘dreamworld’, ‘Allah’, ‘there is no better land’, ‘safe place’, ‘happiness’, ‘happy’ de *chain of equivalence* rondom de identiteit als jihadist in het kalifaat. Hiermee wordt een gezamenlijke dominante identiteit als jihadist in het kalifaat geconstrueerd waardoor dit een vaststaande betekenis wordt en het dus tot een *moment* kan worden gedefinieerd. Overdrijving, zoals in de *chain of equivalence* ook duidelijk wordt in de manier hoe de identiteit rondom het kalifaat wordt geconstrueerd met woorden als ‘dreamworld’ en ‘paradise’ wordt vaak geassocieerd met propaganda. Joseph Goebbels, de Duitse propagandaminister van de Tweede Wereldoorlog stelde dat overdrijvingen in statements meer geloof creëerden dan mildere statements die slechts de waarheid iets verdraaiden. Dit lijkt IS ook toe te passen door zichzelf op overdreven positieve manier te

---

⁷³ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 52.

⁷⁴ Idem, 53.

presenteren.⁷⁵ Alle ‘oude’ nationaliteiten worden verbannen, dit discours wordt niet meer relevant geacht en wordt verdwijnt uit de *order of discourse*. De identiteit van IS als groepsformatie is de enige en dominante discours. Hieruit kan worden vastgesteld dat het *field of discursivity* alleen deze identiteit toelaat.

Wervingsfilm: Ghurabi Abu Muslim Al Canadi

Dit propaganda filmpje gaat over de zogenoemde jihadist Abu Muslim. ‘Abu’ betekent in het Arabisch vader. De titel pretendeert dat deze jihadist ‘Abu Muslim al Canadi’ ook wel de ‘vader van de Canadese moslims’ is. Dit is dus zeer waarschijnlijk niet zijn echte naam. Het filmpje bestaat uit twee delen. Allereerst is de zogenoemde Muslim zelf in beeld en vertelt over zijn verleden in Canada. Hij vertelt wat hij daar voor werk deed en hoe zijn dagelijks leven eruit zag. In het tweede deel van het filmpje is een Oxford-Engelse voice-over te horen die aangeeft dat Muslim een van de uitverkorene was, die ondanks veel tegenwerking in Canada en onderweg, toch naar het kalifaat emigreerde en daar zijn roeping vond. Hierna wordt Muslim rennend in militaire kledij gefilmd, overduidelijk in oorlogsgebied. Het filmpje schakelt vervolgens over naar het lijk van Muslim, kennelijk is hij omgebracht. Het verhaal eindigt met bijna hemelse verlichte beelden van Muslim waarin hij de kijker nog eenmaal indringend toe spreekt over het ‘beloofde land’.

Analyse

Het filmpje brengt jihadist Mulim in beeld, op een zonnige plek omringd door groene bomen, met heldere onwaarschijnlijk verzadigde kleuren. Fluitende vogels zijn te horen op de achtergrond en dit suggereert een paradijselijke sfeer. De IS vlag is duidelijk in beeld en op zijn schouder hangt een geweer. *Abu Muslim* is het *nodal point* in dit filmpje en kan allereerst geïdentificeerd worden als een *empty signifier*, hij krijgt betekenis door de *chains of equivalence*; verschillende tekens die samen zijn identiteit vormen. Zo is ‘Canada’ een van zijn eerste tekens die zijn identiteit betekenis geeft. Muslim vertelt in het filmpje:

Before I came to Syria, I loved to sport, to fish and I had money in Canada. I had a family and good friends and colleague, I was a street janitor and I made 2000 dollars a month. I was making it and it was really good. I had family and friends back in Canada who support me. I was not like a social outcast. I was not a person who wants to kill everybody. I was just a regular person.

---

⁷⁵ O’Donnell en Jowett, *Propaganda and persuasion*, 18.

Met deze informatie verleent hij Canada een positieve betekenis. Zijn woorden worden geïllustreerd en versterkt met aantrekkelijke (cliché) beelden over de ongerepte natuur van Canada.

Vervolgens koppelt hij de positieve betekenis van Canada aan de Islamitische Staat door middel van een vergelijking: “And here is the same, we have families, we have a life here. We have lives like every other soldier outside their jobs.” Aldus geeft hij hier indirect een zelfde positieve betekenis aan de Islamitische Staat. Hier is in discours theoretische termen sprake van een *logic of equivalence*. Hier wordt getracht de verschillen tussen sociale groepen te ontbinden door ze aan een gezamenlijke kenmerken te koppelen.⁷⁶ In dit geval worden kenmerken als ‘veiligheid’, ‘familie’, ‘een goed leven’ en ‘een baan’ verbonden aan zowel Canada als het kalifaat. Vervolgens krijgt de positieve betekenis van Canada een andere lading:

But at the end of the day you can't obey IS fully as when you live in the Islamic State. My Brothers how can you answer *Mubarka* when you living in Canada on the same streets and you're paying taxes to them who use the taxes to assist the war against Islam.”

Met deze uitspraak krijgt Canada een andere negatievere betekenis. Canada wordt aangeduid als het land dat de Islamitische Staat bestrijdt. Nu verandert de *logic of equivalence* naar *logic of difference* doordat Canada en de Islamitische Staat nu tegenover elkaar worden gesteld. De eerder nog gelijkelijke positieve betekenis wijzigt aan een kant waardoor Canada en het kalifaat nu als tegenpolen in het discours worden geplaatst.⁷⁷ Deze strijd tussen de positieve en negatieve betekenis van Canada kan worden gekenmerkt als *floating signifiers*.⁷⁸ Er worden hier meerdere betekenissen gegeven aan hetzelfde teken, er is dus sprake van een tegenstrijdig discours. Canada kan nu worden geïdentificeerd als *element* omdat het nog geen vaste betekenis heeft. Het land krijgt meerdere betekenissen.⁷⁹

Vastgesteld kan worden dat Muslim zichzelf hier presenteert met twee identiteiten. Hij heeft zijn oude identiteit geconstrueerd door het teken Canada in de *chain of equivalence* met tekens als ‘ordinary’, ‘brothers’, ‘friends and family’, ‘good job’, en ‘a lot of money’. Later blijkt hij zijn oorspronkelijke identiteit te hebben opgegeven om de identiteit van jihadist in Syrië aan te nemen. De betekenissen ‘care’, ‘safety’, ‘good accomodations’, ‘jobs

---

⁷⁶ Laclau en Mouffe, *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics*, 127.

⁷⁷ Ken Mcphail, "Board diversity, the logic of difference & the logic of equivalence: a critical study of the emergence of corporate democracy." *Revista de Contabilidad* 13. 1 (2010): 136.

⁷⁸ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 28.

⁷⁹ Idem, 26.

for everyone’, ‘the land of mubarka’, ‘protection of Allah and his angels’ vormen de *chain of equivalence*.

Deze twee identiteiten zijn met elkaar in strijd. Enerzijds kan een jihadist niet leven in een land als Canada, aangezien het betalen van belasting bijdraagt aan de oorlog tegen Syrië. Anderzijds is het onmogelijk om in Canada openlijk te kiezen voor het jihadisme. In termen van Laclau en Mouffe’s discours­theorie staan de twee identiteiten – van een Canadees en jihadist- dus in een *antagonistische relatie* tot elkaar.⁸⁰ Een antagonistische relatie ontstaat wanneer verschillende identiteiten elkaar wederzijds uitsluiten. De twee identiteiten hebben dus contrasterende eisen met betrekking tot dezelfde handelingen binnen een gemeenschappelijk terrein waar ze elkaar onvermijdelijk blokkeren.⁸¹ In het universum van Muslim was de enige ‘oplossing’ om te kiezen tussen de twee identiteiten en heeft hij voor de identiteit als jihadist gekozen. Na de afwijzing van zijn Canadese identiteit presenteert hij zijn identiteit als jihadist zo positief mogelijk. Zo benadrukt hij dat het kalifaat veilig is met westerse voorzieningen en er voor iedereen daar een rol is weggelegd. Zijn conclusie luidt dat er geen beter land is dan Syrië.

Hij sluit opvallend genoeg af met: “The trade is a very good trade. It’s trading something worthless for the most precious diamond in the world.” Met deze ruil verwijst hij naar Canada als ‘worthless’ en de Islamitische Staat als ‘the most precious diamond in the world’. Hiermee wordt de *logic of difference* binnen het discours opnieuw versterkt. Het resultaat is dat zijn identiteit als jihadist binnen de Islamitische Staat als dominant discours overheerst.

In het tweede deel van het filmpje weidt de Engelse voice-over uit de jihadistische identiteit van Muslim. Canada wordt niet meer genoemd en verdwijnt als niet relevant uit de *order of discourse*.

Jowett en O’Donell stellen dat in propagandacultuur vaak helden en heldinnen worden opgevoerd die de waarden van een cultuur verpersoonlijken.⁸² In dit filmpje is dat kennelijk Muslim. Eerst kan Muslim worden geïdentificeerd als een *element*. Er werd immers in het eerste deel van het filmpje geen vaste of tijdelijke betekenis aan hem gekoppeld. Hij was een *empty signifier* totdat de voice-over een positieve betekenis aan hem koppelt. Volgens de voice-over heeft Muslim de Islam geaccepteerd en gepraktiseerd en anderen gestimuleerd hetzelfde te doen. Daarmee wordt de identiteit van Muslim als jihadist sterk geprezen. De identiteit van Muslim als Canadees wordt daarentegen niet meer genoemd en is kennelijk niet meer relevant. De kijker ziet ‘heldhaftige beelden’ van een oorlogvoerende Muslim, toegewijd aan Allah. De *slow motion* beelden en veelal van onderaf gefilmde shots

---

⁸⁰ Idem, 47.

⁸¹ Ibidem.

⁸² O’Donell en Jowett, *Propaganda and persuasion*, 294.

in combinatie met galmende koranmuziek versterken het effect van dapperheid, een heldenstatus en het dienen van een hoger doel. Muslim offert zijn leven zo blijkt uit de beelden van zijn dode lichaam.

Figuur 2: Still uit Abu Muslim Al Canadi.

Figuur 3: Still uit Abu Muslim al Canadi.

Het slot van de film toont een laatste oproep van Muslim - in een paradijselijke omgeving – om het leven toe te wijden aan Allah en daarom af te reizen naar het kalifaat.

Zijn identiteit als jihadist wordt door de voice-over toegekend in *the chain of equivalence* met tekens als: 'jihadistisch', 'excellent character', 'brotherhood', 'truthfulness', 'dedication', 'true hero', 'selflessness'. In dit laatste deel van het filmpje wordt gesuggereerd dat Muslim met zijn (gekozen) identiteit als jihadist superieur is door deze toegekende betekenissen en zijn heldendood. Deze betekenis is *gefixeerd* bij gebrek aan tegenspraak binnen het discours. Met deze superieure identiteit van Muslim als dominant discours kan hij

als centraal teken worden geïdentificeerd als een *moment*. Hieruit kan worden geconcludeerd dat in dit filmpje twee identiteiten worden geconstrueerd rondom Muslim en dat de identiteit als gewone Canadees al snel uitgebannen wordt in the *order of discourse* door de dominante discours van de superieure identiteit van Muslim als jihadist. In het filmpje wordt slechts één bepaalde superieure betekenis rondom de identiteit van Muslim wordt toegekend waardoor een *temporary closure* kan worden vastgesteld.

3.4 Dabiq

Voor dit onderzoek wordt in *Dabiq* een aantal rubrieken onderzocht van uitgave twee, zes en twaalf. Het thema van de tweede uitgave is ‘The Flood’, van de zesde uitgave is dit ‘A testimony from within’ en het thema van de twaalfde uitgave is ‘Just Terror’.

In de analyse zullen drie terugkerende rubrieken worden geanalyseerd. Ten eerste het ‘Foreword’, dit komt in elke uitgave terug en geeft een algemeen beeld van de visie van IS. Ten tweede wordt de ‘News’ rubriek geanalyseerd, deze rubriek geeft updates en nieuws vanuit Syrië en ten derde wordt de rubriek ‘In the words of the enemy’ geanalyseerd. Hier staan berichten in, afkomstig uit het westen. In de volgende drie analyses zullen de belangrijkste punten van conflict binnen het discours worden benoemd en besproken.

Rubriek: ‘Foreword’

De focus van deze rubriek ligt bij het opeisen van aanslagen en doden van iedereen buiten het kalifaat. In de laatste alinea van elk voorwoord wordt gewezen op de doelstelling van IS, te weten; verdere gebiedsveroveringen en het doden van alle niet-moslims. “Rather, it actions speak louder than its words and it is only a matter of time and patience before it reaches Palestine to fight the barbaric jews and kill those of them. (..)” of in het voorwoord van het twaalfde nummer: “All that the West will be able to do is to anxiously await the next round of slaughter (...) The Muslims will continue to defy the kafir war machine, flanking the crusaders on their own streets and bringing the war back tot their own soil.”

De polarisatie is een opvallend en repeterend thema in deze rubriek. Dit komt tot uiting in het taalgebruik van ‘we’ en ‘they’. ‘We will take revenge’ en ‘Allah decreed that punishment (..) from where *they* had nog expected’. De overheersende *nodal points* die in elk voorwoord tegenover elkaar staan zijn IS als ‘wij’ en ‘zij’ als het Westen, waarmee IS vrijwel alle westerse landen bedoelt. Hier schrijft IS over het Westen als *The Other*.⁸³ Verschillen binnen IS worden genegeerd waardoor IS de samenvattende categorie is en iedereen daarbuiten *The Other*.⁸⁴

---

⁸³ Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 44.

⁸⁴ Ibidem.

Jowett & O'Donnell stellen dat in oorlogspropaganda de vijand vaak wordt gekenschetst als minderwaardig en als onmenselijk en de eigen groep zichzelf vaak vergoddelijkt.⁸⁵ Dit is kennelijk ook het geval in onderstaande rubriek. Deze twee identiteiten krijgen namelijk een betekenis toegewezen door de *chain of equivalence*. Hierin wordt 'zij'/*the Other* ofwel het Westen gedefinieerd met tekens als 'the coward Francois Hollande', 'wicked crusaders', 'the arrogant west', 'their pathetic turmoil', 'terror will continue to strike them', 'their dead', 'the crusaders', 'their filthy blood', 'their insecure homeland', 'filling the atmosphere with their screams', 'the cowardly soldiers', 'the enemy blood.'

IS als 'we' krijgt een identiteit aangemeten door betekenissen als: 'our brothers', 'our blessed attacks', 'brave knights', 'a day will come when the muslims will walk everywhere as masters', 'lone knights', 'these brave men', 'these brave knights', 'our lions'.

Hier is wederom sprake van een *sociaal antagonistische relatie*, de twee verschillende identiteiten IS en het Westen sluiten elkaar uit. De twee identiteiten botsen in het discours en worden tegen over elkaar gezet. *Sociale antagonismen* ontstaan doordat sociale actoren niet in staat zijn hun identiteiten te vervolledigen. Hierdoor zoeken de betreffende actoren de oorzaak van hun falende identiteit buiten zichzelf door middel van een antagonistische vijand ofwel *the Other*.⁸⁶ Er is sprake van een antagonisme als *the Other* het vervolledigen van de andere identiteit in de weg staat.⁸⁷

Deze twee *chains of equivalence* die verschillende identiteiten gelijkschakelen - in dit geval dus mensen binnen de Islamitische Staat en ieder daarbuiten- worden in werking gezet door het tegenover elkaar zetten van de negatieve identiteit, *the Other*. Hierdoor worden de verschillen binnen de *chains of equivalence* verzwakt en tegenover elkaar juist versterkt. Dit leidt tot de constructie van de antagonismen. Antagonisme zijn constitutief en tegelijk bedreigend voor elkaar.⁸⁸ In dit geval wordt een *logic of difference* in werking gezet. Het resultaat van de dominante *logic of difference* is "Wie niet voor IS is, is tegen IS". Dit allesdoordringende antagonisme tussen IS en haar *constitutive outside* ofwel het Westen laat dan geen tussennormen toe.

Dit antagonisme wordt onder andere geconstrueerd door het expressieve taalgebruik zoals bleek uit de *chain of equivalence*. In het onderzoek van Vergani en Bliuc concludeerden de onderzoekers dat IS zich aanpast aan hun internetomgeving, ook wat betreft woordkeuze en beschrijvingen. Hierbij is IS in staat om door middel van woordkeuze een relatie te leggen

---

⁸⁵ O'Donnell en Jowett, *Propaganda and persuasion*, 303.

⁸⁶ David Howarth, *Discourse* (Milton Keynes: Open University Press, 2000), 107.

⁸⁷ Laclau en Mouffe, *Hegemony and socialist strategy: Towards a radical democratic politics*, 125.

⁸⁸ De Vos en Carpentier, "De discours theorie van Laclau en Mouffe als denkkader en instrumentarium voor sociaal-wetenschappelijk analyse," 8.

en zich te verbinden met jonge mensen over de hele wereld.⁸⁹ Met deze uitgesproken woordkeuze lijkt het doel van IS het antagonisme te vergroten.

Rubriek: Nieuws

Dabiq geeft verschillende benamingen aan rubrieken die updates of nieuws verschaffen uit het kalifaat. Zo is er in het tweede nummer een 'News' rubriek. Het gaat hier vooral om foto's van bewapende IS strijders met het zwarte IS logo in beeld en dode lichamen van vijanden. In het zesde nummer wordt een rubriek met het laatste nieuws uit het kalifaat gepresenteerd. Hier is sprake van een iets uitgebreidere tekstuele nieuwsupdate, die ingaat op uitbreiding van het kalifaat, 'expansion of the new lands'. Daarnaast is er wederom beeldmateriaal geplaatst en ook ditmaal betreffen dit vooral IS strijders in 'actie', achter hun geweer, poserend voor een tank of na een overwinning met overwinningsgebaren. Ook hier zijn foto's van lijken van vijanden geplaatst of executies in beeld gebracht. In het twaalfde nummer staat een nauwkeurig overzicht van alle laatst uitgevoerde militaire operaties.

Al deze rubrieken kunnen onder nieuws en updates geschaard worden. Wordt in het tweede en zesde nummer vooral beeldmateriaal gebruikt, het twaalfde nummer biedt een compleet gedetailleerd overzicht van alle militaire operaties geplaatst.

Opvallend in alle rubrieken is het overvloedige geweld van IS ten opzichte van personen, gebouwen en steden. Het *nodal point* in deze nieuwsupdates vanuit het kalifaat is dan ook *geweld*. Door de koppeling van verschillende betekenissen in de *chain of equivalence* krijgt dit teken *geweld* een identiteit aangemeten door betekenissen eraan toe te kennen als: 'They successfully targeted and killed an American', 'Our brother (...) killing nearly 30 murtaddin and wounding several others', 'The Khilafah's soldiers targeted and killed the Italian crusader', 'the mujahidin captured light and heavy weapons', 'The soldiers of the Khilafah were lying in wait for them and succeeded in ambushing and completely destroying both convoys and killing more than 40', 'light, medium and heavy weapons and some American weapons', 'shells, artillery, cannons, likewise succeeded in destroying three tanks', 'the soldiers (...) captured tanks and BMP's, two Shilkas, two 120mm artillery cannons, a 37 mm artillery cannon, and nearly 10 Dushka and 14.5 mm machine guns'. Hieruit blijkt een overdaad van positieve betekenissen die *Dabiq* aan geweld koppelt. Dit gebeurt onder andere door het gebruik van bijvoeglijke naamwoorden als 'succesfully killed', 'blessed attacks'. In het nieuws wordt voorst nauwkeurig vermeld welke 'broeder' waar, welke aanslag heeft gepleegd en welke wapens zijn gebruikt. Deze betreffende terroristen worden bij naam genoemd in het tijdschrift, kennelijk als een soort eerbetoon. Versterkt met een zegenwens: "May Allah accept them amongst the shuhada". Ook het feit

---

⁸⁹ Vergani en Bliuc, "The evolution of the ISIS' language," 16-17.

op welke manier ze de wapens gedetailleerd benoemen verwijst wederom naar een verheerlijking van geweld en doden. Aldus wordt het toegepaste geweld verbonden aan heroïsme.

Met dit *nodal point* lijkt geen ruimte aanwezig voor andere betekenissen aan dit *nodal point* of afwijkende discoursen. Uit het beeld en tekstmateriaal kan geconcludeerd worden, dat IS een bovenstaande *gefixeerde* verheerlijkte betekenis aan geweld koppelt.

Daarbij presenteert *Dabiq*, wederom in twee discoursen, twee identiteiten. Ten eerste *the Other*, de vijand als ‘dumb’ en ‘arrogant’. Met de rubriek wordt waarschijnlijk beoogd te illustreren hoe de andere identiteit wordt aangevallen uitgeschakeld door IS. Binnen dit discours over *The Other* is geen ruimte voor een andere betekenis dan een negatieve. Dit discours wordt versterkt door de wijze waarop slachtoffers van *The Other* veelal vanaf bovenaf in beeld zijn gebracht, alsof de lezer op hen neerkijkt. De tweede identiteit van IS, de ‘we’ wordt daarentegen met lovende woorden omschreven. Foto’s zijn veelal op ooghoogte en van benden af genomen waardoor de lezer de IS strijders aankijkt of tegen hen opkijkt. Deze beeldvorming draagt bij aan het beeld van *The Other* in een zwakke positie en IS als ‘superieur’, ‘machtig’ en ‘onverslaanbaar’ in de sterke positie. Beschrijvingen van IS zijn uitsluitend succesverhalen. Publicaties over mislukte acties of verloren slagen komen niet voor. Aldus is ook hier sprake van een *gefixeerde* betekenis, waardoor een *closure* kan worden vastgesteld. De bovenstaande discoursen blijven domineren bij gebrek aan iedere tegenspraak.

Hier kan dus ook worden gesproken van een *sociaal anatagonische relatie*. De ene identiteit IS, sluit *the Other* (de vijand, het Westen) volledig uit. De doelstelling van de IS geschriften is immers de andere identiteit te niet te doen. Voor zover de identiteit van IS niet volledig kan worden, zoekt IS de oorzaak daarvan bij *the Other*. Daarmee legt IS dus verantwoordelijkheid voor de onvolledige constructie van hun identiteit bij *the Other*.⁹⁰ Uit het onderzoek van Vergani en Bliuc bleek eveneens dat IS, in tegenstelling tot andere terroristische groepen, minder terughoudend is in het etaleren en verheerlijken van geweld. Zij tonen tot in detail hoe zij dit hun vijand aandoen.⁹¹

Rubriek: ‘In the words of the enemy’

De derde geanalyseerde rubriek ‘in the words of the enemy’ is een korte rubriek met publicaties of uitspraken van veelal westerse media over IS. In de tweede uitgave betreft dit John McCain, een Amerikaanse Senator en Chuck Hagel de Amerikaanse Minister van Defensie. In het zesde nummer is het Benjamin Netanyahu, de minister-president van Israël. In het twaalfde nummer wordt Abu Firas al-Suri geciteerd. Woordvoeder van aan de al-Qaeda

---

⁹⁰ Howarth, *Discourse*, 107.

⁹¹ Vergani en Bliuc, “The evolution of the ISIS’ language,” 16-17.

geallieerde Jabhat al-Nusra. Tevens wordt Jamal Ma'ruf geciteerd, een voormalige bondgenoot van het Jawlani front dat tegen IS is. In het tweede en zesde nummer worden vooral westerse vijanden geciteerd terwijl het twaalfde nummer vooral niet-westerse vijanden uitlicht. Uit voorgaande analyses blijkt al dat IS iedereen buiten zichzelf als *outgroup* rekent en iedereen binnen IS als de superieure *ingroup*. Dat in het twaalfde nummer IS een andere dus niet-westerse en moslimgroep kiest om zich daarmee te profileren en tegen af te zetten houdt waarschijnlijk verband met haar wens om een sociale rangorde te creëren van moslimgroeperingen. Laclau en Mouffe stellen hierover:

It is power that creates our knowledge, our identities and how we relate to one another as groups or individuals. (...) Therefore, power is productive in that it produces the social in particular ways. Power is not something you can make disappear: we are dependent on living in a social order and the social order is always constituted in power. But we are not dependent on living in a *particular* social order, and the exclusion of other social orders is also one of the effects of power.⁹²

Een dergelijke profilering is lastiger bij een op eigen gelijkende identiteit van de andere groepering. In de omschrijving van deze rubriek wordt vooral ingegaan op de gevolgen van interne conflicten en slechte informatie voorziening binnen het Jawlani front. Het Jawlani front wordt hiermee gemarginaliseerd en uitgesloten van de sociale orde. Aldus is dit een manier om de lezer te overtuigen van IS als machtigste en uitverkorene jihadistische beweging waardoor hun eigen positie wederom wordt versterkt door de ander, *the Other* als negatief te presenteren.

Geconstateerd kan worden dat de rubrieken vrijwel uitsluitend citaten en omschrijvingen omvatten zonder dat die in een context worden geplaatst. Bovendien ontbreekt iedere nuancering of commentaar van de zijde van IS. De titel 'in words of the enemy' moet duidelijk maken dat het uitspraken betreffen van de zogenaamde vijand van IS.

Wederom is hier sprake van twee *nodal points*, de twee identiteiten in twee discoursen af te leiden van citaten en omschrijvingen van *the Other*. Met name door de gepubliceerde citaten zijn de rollen omgedraaid, immers de citaten en omschrijvingen zijn afkomstig van *the Other* ofwel the 'we' en duidt IS aan als 'they'. Uit de citaten blijkt bezorgdheid over de macht en strategie van IS. Geconstateerd moet worden dat IS in deze rubriek uitsluitend citaten aanhaalt en omschrijvingen gebruikt waarin hun vijand haar sterke punten benoemt. Door IS dit soort betekenissen toe te kennen - met gebrek aan enige context - vormt de 'vijand' hiermee onbedoeld een *chain of equivalence* die de identiteit van IS construeert door middel van woorden als: 'IS the most extreme', 'islamic organization',

---

⁹² Jørgensen en Phillips, *Discourse analysis as theory and method*, 37.

‘radical terrorism organization’, ‘they want (..) power’, ‘the danger with IS’, ‘it is dangerous’, ‘IS has taken over oil supplies’, ‘the sophistication of ISIL’, ‘an organization that is so well organized’, ‘well trained’, ‘so well funded’, ‘so strategic’, ‘so brutal’, ‘the sophistication of their social media program’, ‘an incredibly powerfull threat’.

De aangehaalde citaten en verdere omschrijvingen betreffen de kwaliteiten van IS. Daarmee gebruikt IS de aangehaalde teksten vanuit de vijand voor haar eigen propagandadoeleinden. Aldus voedt zij met deze citaten de superioriteit gevoelens van de eigen IS aanhangers. Het lijkt er daarom op dat hier, zwart-wit gezien, sprake is van een *logic of equivalence*. Dit is niet de werkelijke intentie van de tekst. Echter zonder de context wordt feitelijk dezelfde betekenis toegekend door de vijand aan IS, als IS zelf vaak doet in de *chain of equivalence* in het tijdschrift. Dit blijkt uit de hiervoor besproken analyse over het voorwoord en nieuws.

Volgens Jowatt en O’Donnell heeft propaganda grotere impact als ze in overeenstemming zijn - in dit geval lijken - met de bestaande ideologische opvattingen die IS uitdraagt in de rest van het tijdschrift.⁹³ De positie van IS wordt sterker doordat de vijand de kwalificaties lijkt te bevestigen. Het feit dat IS deze berichten juist ook zonder nadere context presenteert, duidt er indirect op dat dit ook hun doel is. Dit duidt op een *temporary closure*. Hier is sprake van een bepaalde soort betekenis binnen het discours; de dominante discours betreft hier enkel het benoemen van de sterke punten van IS afkomstig van de vijand en in de twaalfde uitgave dus ook nogmaals het neerhalen van de vijand wat ook de eigen positie versterkt. Het resultaat is dat IS hier aldus door alle rubrieken wederom als superieur wordt gepositioneerd.

3.5 Analyse conclusie

In deze deelconclusie van de analyse zullen eerst de dominante discourses binnen de propaganda worden vermeld. Er wordt een aanzet tot verklaring gedaan over de inzet van de verschillende propaganda in de twee media-uitingen.

In de eindconclusie, wordt uitgebreider ingegaan op de dominante discourses in het wervende propaganda materiaal en wordt uiteengezet in hoeverre dit aansluiting vindt bij de drie sociaal psychologische factoren van Nederlandse radicaliserende jongeren. In deze deelconclusie wordt ingegaan op kenmerken van de geanalyseerde media. Evenwel met de kanttekening dat in dit onderzoek geen ruimte is voor een productie- of distributieanalyse maar het onderzoek zich beperkt tot een bondige poging voor reden waarom IS juist bepaalde film of juist tekst en of beeld in zet voor bepaalde propaganda.

---

⁹³ O’Donnell en Jowett, *Propaganda and persuasion*, 290.

In de analyse van de wervingsfilmpjes is de dominante discours het *werven* van westerse jihadisten. In de geanalyseerde filmpjes blijkt dit de kernboodschap. Deze werving wordt vormgegeven door IS te promoten *als superieur en machtig*, het *broederschap* te benadrukken en *heroïsme* een grote rol te geven. Deze drie leidende discoursen lenen zich met name voor uitbeelding van film. Van alle massamedia heeft film de grootste en krachtigste potentie om op de emotie van de kijker in te spelen.⁹⁴ Voorts kan film een belangrijke rol spelen bij identificatie van karakters. Deze drie bovenstaande discoursen hangen nauw samen met de sterke punten van film; emotie en identificatie. Deze emotie wordt versterkt door middel van *slow motion* beelden het heroïsme te versterken, door middel montage en muziek geromantiseerde broederliefde te visualiseren en en het leven als jihadist zo rooskleurig mogelijk te presenteren door alle lichtfilters en inzet van koranliederen onder de beelden. Kortom, naast aanslagplegers blijkt IS zich ook ontwikkelt te hebben als echte verhalenvertellers.

In de analyse van het tijdschrift Dabiq is *polarisatie* en *geweld* het dominantste discours. Dit kan worden verklaard door de nauwkeurigheid van het medium. Het wordt duidelijk dat door middel van bepaalde expressieve woordkeuze meer polarisatie ontstaat, waarbij IS zichzelf als *ingroup* positioneert en iedereen erbuiten als de *outgroup* presenteert. Daarnaast worden de rubrieken ook benut voor uitgebreide verslagen van alle uitgevoerde militaire operaties en aanslagen. Aanslagen en gebruikte wapens worden gedetailleerd beschreven. Kenmerkend zijn ook de omschrijvingen van de heldhaftige bijdragen van bepaalde personen, die bij naam genoemd worden, waardoor zij de eeuwige dank en lof en speciale zegen verdienen. Het tijdschrift wordt aldus gekozen om een gedetailleerd overzicht te verschaffen van bepaalde geëerde broeders die de *outgroup* geweld aandoen. Hier is plaats om veel verschillende jihadisten eer aan te doen terwijl er hiervoor in de filmpjes slechts sprake was van enkele ‘uitverkoren’ personen.

Tevens droeg het beeld in het tijdschrift bij aan polarisatie en het verheerlijken van geweld. Zo werd duidelijk dat veel bebloede slachtoffers van bovenaf werden gefotografeerd en de IS strijders vanaf onderaf zodat zij meer aanzien creëren. Het doel van de rubrieken is waarschijnlijk onder meer om door middel van bepaalde nauwkeurige woordkeuze een positieve verheerlijkte betekenis te fixeren rondom IS om het kalifaat zo aantrekkelijk en stoer mogelijk te positioneren. Daarbij wordt een extreem negatieve minderwaardige betekenis aan iedereen erbuiten gekoppeld. Het Westen en ook het Jawlani front konden ook op deze manier beiden gepositioneerd en in een antagonistische relatie met IS. Dit gebeurde voornamelijk door bepaalde expressieve woordkeuzes en een grote overvloed aan beelden vol geweld tegen hen.

---

⁹⁴ Ibidem.

4. Conclusie

In deze thesis is getracht te onderzoeken welke discoursen IS creëert in hun wervende propagandauitingen. Dit is gebeurd door de analyse van de verschillende discoursen binnen de wervende propaganda van IS. Het doel hiervan is na te gaan hoe de ideologie van IS zich uit in deze wervende propaganda en of dit aansluit op de sociaal psychologische kenmerken van Nederlandse radicaliserende jongeren: *persoonlijke onzekerheid, onrechtvaardigheid, en ervaren groepsdreiging*.

Na toepassing van de discoursanalyse van Laclau en Mouffe blijkt de *werving* van westerse jihadisten in de filmpjes cruciaal. De daarin onderscheiden dominante discoursen zijn *superieure machtige jihadistische identiteit*, het *broederschap* en de presentatie van terrorisme als *heroïsme*. Kortom, IS zet in op emotie en connectie zoals Vergani en Bliuc reeds concluderen in hun literatuuronderzoek naar het taalgebruik van IS. In beide filmpjes doen de jihadisten dringende oproepen aan westerse moslims te emigreren naar het kalifaat. IS wil jonge westerse strijders ronselen door andere reeds afgereisde westerse jihadisten in te zetten de filmpjes om het ‘merk’ IS te propageren. Ze doen dit waarschijnlijk om aan te tonen dat deze jihadisten eerst ook een vergelijkbare identiteit hadden als ‘de kijker’ zodat deze zich beter kan identificeren met de jihadist. Naast de doelstelling in het discours van identificatie is nagenoeg geen ruimte meer voor betekenissen uit andere discoursen zoals de ‘oude identiteit’. Deze zijn alleen waar te nemen door uitsluiting. Binnen de dominante superieure (groeps)identiteit zijn kenmerkende thema’s het ‘hechte groepsverband’, ‘de broeders’ ‘de werkgelegenheid’, ‘de rol voor ieder’, ‘het paradijs’ en ‘droomland’. Er wordt zelfs gepretendeerd dat een moslim een ‘heldenstatus’ kan verwerven als hij emigreert naar het kalifaat.

Uit de literatuur blijkt dat deze aangehaalde aspecten uit de filmpjes nauw aansluiten op ten minste twee van de drie kenmerken van Nederlandse radicaliserende jongeren die in de inleiding beschreven zijn. Ten eerste de factor *persoonlijke onzekerheid*. Onzekerheid kan vragen oproepen bij Nederlandse jongeren over identiteit, hun huidige en toekomstige rol in deze wereld. De in de inleiding aangehaalde Doosje beargumenteert dat met name jongeren in een dergelijke fase gevoeliger zijn voor extremistisch gedachtegoed. IS speelt juist in op persoonlijke onzekerheid en identiteit door te benadrukken dat een identiteit als jihadist zekerheid brengt namelijk; ‘broederschap’, ‘groepsidentiteit’, ‘acceptatie’, ‘banen’, ‘accommodatie’ en zelfs een ‘heldenstatus’. IS zet bijvoorbeeld ook westerse jihadisten zoals Abu Muslim in om *richting* en *doel* te geven aan hun leven en meer specifiek, heroïsme te promoten. Hier lijken de beïnvloedbare en onzekere jongeren gevoelig voor te zijn gezien dit precies is waar dit soort jongeren naar opzoek zijn.

Tevens is (dominante) groepsidentiteit en het aansluiting bij groepen - die in de filmpjes steeds weer naar voren wordt gebracht - volgens Doosje een manier om persoonlijke onzekerheid te verminderen. Een groep schrijft immers vaak gedragsregels en verwachtingen voor hoe er gereageerd moet worden en wat er van iemand verwacht wordt. De duidelijkheid van gedragscodes en verwachtingen is een hulpmiddel om onzekerheid te reduceren.

Bovendien biedt groepslidmaatschap duidelijkheid over een sociale identiteit waarmee zekerheid verbonden is.⁹⁵ Radicaliseringsprocessen beginnen volgens Doosje met een vermeende achterstelling, ook wel *perceived relative deprivation* genoemd. Jongeren kunnen volgens hem het gevoel krijgen van achterstelling ten opzichte van anderen. Relatieve deprivatie is van toepassing op materiële zaken zoals het vinden van een baan en huis.⁹⁶ Beiden zaken worden in de filmpjes door IS genoemd als mogelijkheden die er in het kalifaat wèl zijn. IS speelt dus met hun wervingsfilmpjes in op gevoelens van *onzekerheid* en *onrechtvaardigheid* van Nederlandse jongeren die vatbaar zijn voor radicalisering.

In de analyse van de rubrieken uit *Dabiq* komt naar voren dat een groot deel van de ideologie gebaseerd is op *geweld* en *polarisatie*. Een dominant discours binnen de rubrieken zijn de tegenstrijdige identiteiten van IS en *the Other*, in dit geval vaak het Westen. In vrijwel elke rubriek is sprake van een antagonische relatie tussen IS en –meestal- het Westen. Dit komt tot uiting in woordkeuze en beelden waarmee IS zichzelf een uiterst positieve machtige betekenis toekent. Haar vijand wordt daarentegen op denigrerende wijze omschreven en afgebeeld. Hiermee raakt IS de factor van *ervaren onrechtvaardigheid*. Jongeren die onvrede ervaren bijvoorbeeld doordat ze geen huis of geen baan kunnen vinden, zullen eerder geneigd zijn om dit toe te schrijven aan een externe oorzaak. Kortom zij voelen geen connectie met Nederland en de maatschappij waarin ze leven.⁹⁷ Hierdoor zijn ze gefrustreerd ten opzichte van de maatschappij, die IS immers ook als vijand kwalificeert. De westerse samenlevingen zijn de grootste vijand van IS die zij met veel geweld willen bestrijden en uitschakelen zo blijkt uit *Dabiq*. Daarbij komt dat indien jongeren *groepsdreiging* ervaren dit een bedreiging vormt van de sociale identiteit. Deze bedreiging kan de vorm aannemen van een aanval op de centrale, gedeelde attitudes, waarden, opvattingen en normen. Dit soort (terroristische) bedreigingen en aanslagen pleegt IS op het westerse samenlevingen, dit promoten zij uitgebreid binnen *Dabiq*.

Doosje stelt dat jongeren geen negatieve consequenties hoeven te trekken over hun eigen presentaties en zelfbeeld indien onvrede aan externe oorzaken kan worden

---

⁹⁵ Bos en Loseman, "Waarom jongeren radicaliseren en sympathie krijgen voor terrorisme," 20.

⁹⁶ Idem, 11.

⁹⁷ Doosje, Loseman en Bos, "Determinants of radicalization of Islamic youth in the Netherlands: Personal uncertainty, perceived injustice, and perceived group threat," 590.

toegeschreven.⁹⁸ Met de presentatie van superioriteit en louter positieve omschrijvingen wordt ontzag van de vijand voor hen gepretendeerd. Gambhir signaleerde dit aspect van superioriteit ook in haar onderzoek naar de eerste uitgave van *Dabiq*. Dit blijkt zich voort te zetten in andere uitgaven en in propaganda films. Er wordt in geen enkel discours een kritisch of negatief beeld van IS geschetst, enkel en alleen van de vijand.

Geconcludeerd kan worden dat IS in haar propaganda gebruik maakt van de ijzersterke combinatie. Enerzijds film die zich met uitstekend resultaat richt op emotie zoals persoonlijke onzekerheid. Werving door identiteit, broederromantiek en heroïsme. Anderzijds het tijdschrift met alle aandacht voor polarisatie en geweld richting het Westen die daarmee onrechtvaardigheid en groepsdreiging van jongeren raakt.

Een verklaring voor het feit dat IS zo goed weet in te spelen op deze kenmerken lijkt voor de hand te liggen. Immers blijkt uit de literatuur dat de meeste jihadisten tussen de twintig en dertig jaar zijn met een westerse achtergrond. Ze zijn opgegroeid met het internet en hebben opleidingen in het westen genoten. Daarmee heeft IS professionele mediastrategieën kunnen ontwikkelen met -naar westerse maatschaven- effectieve content. Bovendien hebben jihadisten met westerse achtergrond zelf waarschijnlijk persoonlijke onzekerheid, onrechtvaardigheid en groepsdreiging ervaren en weten daarom als geen ander hoe zij deze jongeren moeten prikkelen met bepaalde propaganda. Zoals radicaliserings-expert Montasser Al De'emeh zei: "Ervaren onrecht is nodig om een ideologie te verkopen".⁹⁹

De discoursanalyse heeft -ondanks het gebrek aan een duidelijke methode- goede handvaten geboden bij het analyseren van het propagandamateriaal. Uiteindelijk is naar voren gekomen dat tijdens de analyses niet elk concept van Laclau en Mouffe ingezet hoefde te worden. Ook bleek bij de analyse van de rubrieken dat vaak geen sprake was van transformatie van *elements* naar *moments*. Meestal was reeds sprake van een gefixeerde betekenis, deze werd niet tegengesproken of overschaduwd. Nergens is twijfel of discussie gesignaleerd doordat alle content afkomstig is van IS. De inzet van de uiteenlopende concepten verschilde per analyse vanwege de variërende content.

Wegens de omvang van het onderzoek was het niet mogelijk om alle nummers van *Dabiq* te onderzoeken en evenmin om alle uitgebrachte wervende propagandafilmpjes te analyseren. Nader uitgebreid onderzoek naar bijvoorbeeld beeldvorming en montage is om die reden ook achterwege gebleven maar kan wel een suggestie zijn voor vervolgonderzoek. Propaganda strekt zich ook nog verder uit dan de onderzochte wervende propagandauitingen, te denken valt aan sociale media. Ook deze vorm leent zich voor nader onderzoek. Tot slot

---

⁹⁸ Bos en Loseman, "Waarom jongeren radicaliseren en sympathie krijgen voor terrorisme," 18.

⁹⁹ "Cyberjihad." *VPRO Tegenlicht*. Nederlandse Publieke Omroep 2, 10 april 2016.

verdient nog vermelding dat propagandawerving grotendeels plaatsvindt op het *dark web*, dit maakt het daardoor voor onderzoekers onmogelijk om het hele scala van propaganda van IS te onderzoeken. Om deze reden kon slechts een klein deel van dit grote propagandaproces onderzocht en moet dit genoemd worden als beperking. Het is ook niet zeker dat de uitkomsten van dit onderzoek representatief zijn voor alle propagandauitingen van IS. Toch is met deze thesis getracht een kleine bijdrage te leveren aan het inzicht van wervende propaganda van IS waarbij vooral is gebleken hoe sterk en toegankelijk de propagandauitingen van IS zijn en aansluiten op het westers discours.

Litratuurlijst:

Al Hayat Media Center. Geraadpleegd op 31 januari 2016,
<https://alhayatmedia.wordpress.com/>

AIVD. "Hoofdlijnen AIVD Jaarplan 2016." Geraadpleegd op 2 februari 2016,
<https://www.aivd.nl/2016/jaarplanbrief-2016-t.b.v.-tweede-kamer.pdf>.

AIVD kennisbank. "Dawa- en jihadi-salafisme: overeenkomsten en verschillen." Geraadpleegd op 2 februari 2016, https://www.aivdkennisbank.nl/jaarverslag/a3258_Dawa-en-jihadi-salafisme-overeenkomsten-en-verschillen.

AIVD Kennisbank. "Het jihadistisch internet." Geraadpleegd op 2 februari 2016,
https://www.aivdkennisbank.nl/FbContent.ashx/downloads/Het_jihadistisch_internet.pdf.

AIVD. "Transformatie van het jihadisme in Nederland." Geraadpleegd op 6 februari 2016, <https://www.aivd.nl/publicaties/publicaties/2014/06/30/transformatie-van-het-jihadisme-in-nederland>.

Bari, Abdel. *Islamic State: The Digital Caliphate*. California: University Press, 2015.

Dawson, Lorne. *No Sandwiches Here: Representations of Women in Dabiq and Inspire Magazines*. Canada: University of British Columbia, 2015.

De Wereld Draait Door University College. "College Terrorisme door Beatrice de Graaf" Nederland 2. VARA , 11 maart 2016.

De Vos, Patricht en Nico Carpentier. "De discours Theorie van Laclau en Mouffe als denkkader en instrumentarium voor sociaal-wetenschappelijk analyse." *Ethiek & Maatschappij* 4 (2001): 3-30.

Doosje, Loseman en Kees Bos. "Determinants of radicalization of Islamic youth in the Netherlands: Personal uncertainty, perceived injustice, and perceived group threat." *Journal of Social Issues* 69 (2013): 586-604.

Ganor, Boaz. "Four Questions on ISIS: A "Trend" Analysis of the Islamic State." *Perspectives on Terrorism* 9 (2015): 3.

Gambhir, Harleen. "Dabiq: The strategic messaging of the Islamic State" *Backgrounder* in opdracht van *Institute for the Study of War* (2014): 2-12.

Hall, Stuart. *Representation: Cultural representations and signifying practices*. Milton Keynes: Open University Press, 1997.

Howarth, David. *Discourse*. Milton Keynes: Open University Press, 2000.

Jenkins, Michael. *Would-be warriors: Incidents of jihadist terrorist radicalization in the United States since September 11, 2001*. Rand Corporation, 2010.

Jørgensen, Marianne en Louise Phillips. *Discourse Analysis as Theory and Method*. London: Sage, 2002.

Jowett, Garth en Victoria O'donnell. *Propaganda & persuasion*. Londen: Sage Publications, 2014.

Klausen, Jytte. "Tweeting the Jihad: Social Media Networks of Western Foreign Fighters in Syria and Iraq." *Studies in Conflict & Terrorism* 38 (2015): 1-22.

Laclau, Ernesto en Chantal Mouffe. *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics*. 2e ed. London en New York: Verso, 2001.

Lacan, Jacques. *The mirror stage as formative of the function of the I as revealed in psychoanalytic experience*. Londen: W.W. Norton & Company, 1999.

Mcphail, Ken. "Board diversity, the logic of difference & the logic of equivalence: a critical study of the emergence of corporate democracy." *Revista de Contabilidad* 13.1 (2010): 125-143.

Mullins Samuel "Australian jihad: Radicalisation and counter-terrorism." *Analisis of the Real Instituto Elcano* 140 (2011): 1-9.

Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding. “Ideologie en strategie van het jihadisme.” Geraadpleegd op 2 februari 2016,
<https://www.parlementairemonitor.nl/9353000/1/j9vvi5epmj1ey0/vicf7tszj9r5>.

Nationaal Coördinator Terrorismedbestrijding. “Jihadisme en jihadistisch terrorisme.” Geraadpleegd op 5 februari 2016,
<https://www.nctv.nl/onderwerpen/tb/watisterrorisme/jhadisme-jihadistische-terrorisme/>.

Silber, Mitchell, Arvin Bhatt en Senior Intelligence Analysts. *Radicalization in the west: The homegrown threat*. New York: Police Department, 2007.

Van der Pligt, Joop en Wim Koomen. *Achtergronden en determinanten van radicalisering en terrorisme*. Universiteit van Amsterdam, Onderzoeksinstituut Psychologie, 2009.

Vergani Matteo en Ana-Maria Bliuc. “The evolution of the ISIS’ language: a quantitative analysis of the language of the first year of Dabiq magazine,” *Sicurezza Terrorismo Societa* 2 (2015): 7-20.

Van den Bos, Kees en Annemarie Loseman “Waarom jongeren radicaliseren en sympathie krijgen voor terrorisme.” *Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum* in opdracht van *Ministerie van Justitie*. (2009)

VPRO Tegenlicht. “Cyberjihad” Nederlandse Publieke Omroep 2, 10 april 2016.

FOREWORD

All praise is due to Allah, Lord of the worlds. May peace and blessings be upon His Messenger Muhammad, and his family and companions.

Many readers are probably asking about their obligations towards the Khilāfah right now. Therefore the Dābiq team wants to convey the position of the Islamic State leadership on this important matter.

The first priority is to perform hijrah from wherever you are to the Islamic State, from dārul-kufr to dārul-Islām. Rush to perform it as Mūsā (‘alayhis-salām) rushed to his Lord, saying, {And I hastened to You, my Lord, that You be pleased} [Tāhā: 84]. Rush to the shade of the Islamic State with your parents, siblings, spouses, and children. There are homes here for you and your families. You can be a major contributor towards the liberation of Makkah, Maḍīnah, and al-Quds. Would you not like to reach Judgment Day with these grand deeds in your scales.

Second, if you cannot perform hijrah for whatever extraordinary reason, then try in your location to organize bay‘āt (pledges of allegiance) to the Khalīfah Ibrāhīm. Publicize them as much as possible. Gather people in the masājīd, Islamic centers, and Islamic organizations, for example, and make public announcements of bay‘ah. Try to record these bay‘āt and then distribute them through all forms of media including the Internet. It is necessary that bay‘ah becomes so common to the average Muslim that he considers those holding back as grossly abnormal. This effort, inshā‘allah, will encourage Islamic groups to abandon their partisanship and also announce their bay‘ah to the Khalīfah Ibrāhīm.

If you live in a police state that will arrest you over such bay‘āt, then use means of anonymity to convey your bay‘ah to the world.

Your publicized bay‘ah has two benefits. First it is a manifestation of the Muslims’ loyalty to each other and to their body. {And those who disbe-

lieved are allies of one another. If you do not do the same, there will be fitnah on earth and great corruption} [Al-Anfāl: 73]. Second, it is a way to fill the hearts of the kuffār with painful agony. This is sufficient cause for you to rush towards this noble deed. {That is because they are not afflicted by thirst or fatigue or hunger in the cause of Allah, nor do they tread on any ground that enrages the disbelievers, nor do they inflict upon an enemy any infliction but that is registered for them as a righteous deed. Indeed, Allah does not allow to be lost the reward of the doers of good} [At-Tawbah: 120].

Finally, if you cannot do any of the above for reasons extremely beyond your control, inshá'allah your intention and belief that the Islamic State is the Khilāfah for all Muslims will be sufficient to save you from the warning mentioned in the hadīth, "Whoever dies without having bound himself by a bay'ah, dies a death of jāhiliyyah" [Sahīh Muslim].

As for the massacres taking place in Gaza against the Muslim men, women, and children, then the Islamic State will do everything within its means to continue striking down every apostate who stands as an obstacle on its path towards Palestine. It is not the manner of the Islamic State to throw empty, dry, and hypocritical words of condemnation and condolences like the Arab tawāghīt do in the UN and Arab League. Rather, its actions speak louder than its words and it is only a matter of time and patience before it reaches Palestine to fight the barbaric jews and kill those of them hiding behind the gharqad trees – the trees of the jews.

NEWS

Wilāyat Halab – Ramadān 2
Hadd is carried out on 8 shabbīhah apostates for supporting and colluding with the nusayrī regime.

HADD FOR 8 SHABBIHAH

JARABLUS CRIME

Wilāyat Halab - Ramadān 5
The Islamic Police in Jarāblus break up a drug trafficking cell, siezing weapons, hashish, cigarettes and counterfeit money.

33

Wilāyat Kirkūk - Ramadān 4

The mujahidīn executed a captured member of the Rāfidī "Badr" militia. Just days before, 31 Badr fighters were killed in clashes with the Islamic State in the town of Bashiriyyah.

MUJAHIDIN EXECUTED A BADR MILITIA COMMANDER

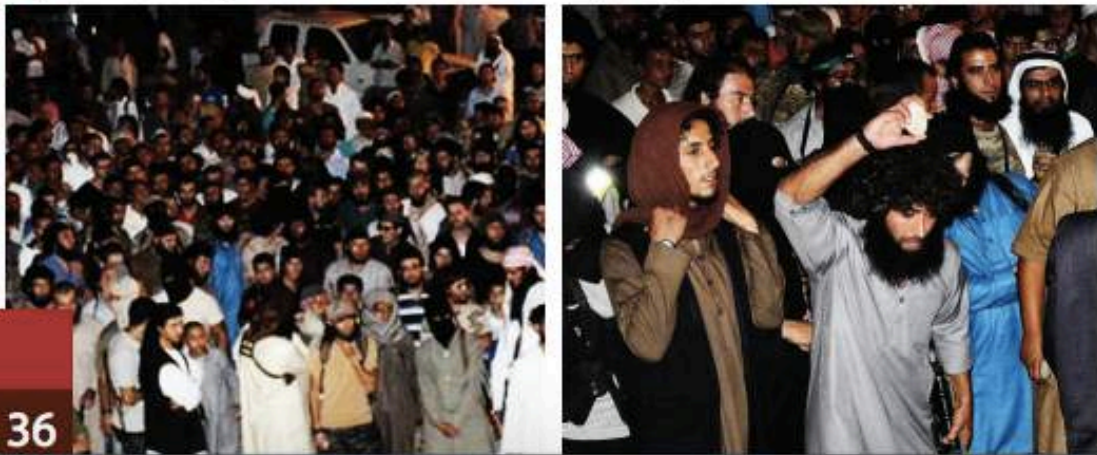
Wilāyat Ar-Raqqah - Ramadān 7

The Zakāh Ministry (Dīwān) in the city of Ar-Raqqah began distributing the zakāh to eligible families in the area. Its offices in other regions of the Islamic State were likewise busy collecting and distributing the zakāh.

HADD OF STONING

Wilāyat Ar-Raqqah - Ramadān 20

The hadd of stoning is carried out on a woman for committing adultery.

Wilāyat Al-Anbār - Ramadān 12

The tank hunters in Wilāyat Al-Anbār destroy a convoy of tanks in the area of Albū Shihāb, in Jazīrat Al-Khāldiyyah, with some of the tanks being taken as ghanīmah.

Wilāyat Salāhuddīn - Ramadān 14

The city of Dulū'iyyah is liberated. Dulū'iyyah has a population of 55,000 and is located in the southern region of Wilāyat Salāhuddīn.

THE SOLDIERS OF THE ISLAMIC STATE LIBERATE THE CITY OF 'ALAM

Wilāyat Salāhuddīn - Ramadān 13

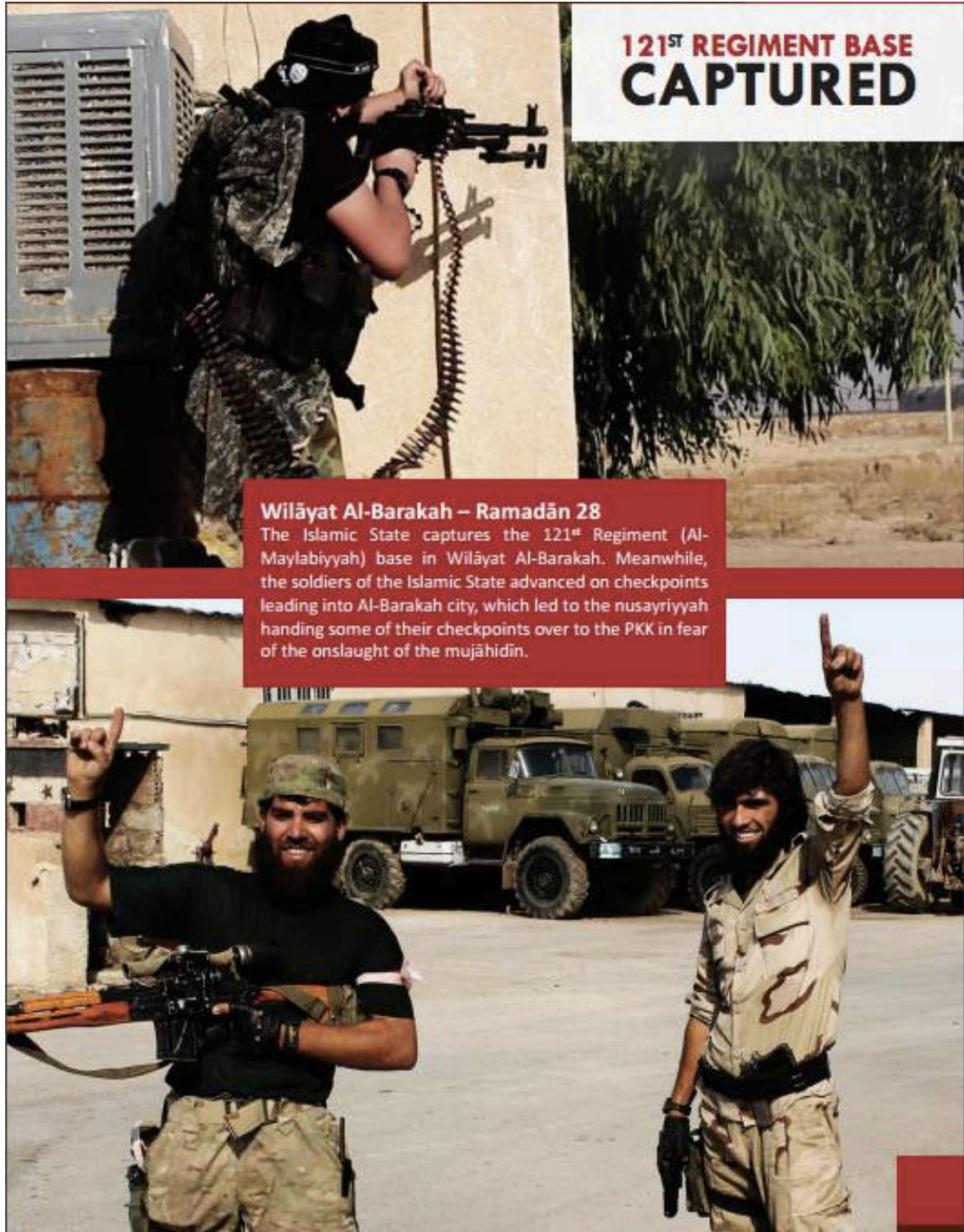

CARING FOR THE ORPHANS

Wilāyat Ar-Raqqah - Ramadān 19
The Islamic State distributes the share of ghanīmah designated for orphans.

121ST REGIMENT BASE CAPTURED

Wilāyat Al-Barakah – Ramadān 28

The Islamic State captures the 121st Regiment (Al-Maylabiyyah) base in Wilāyat Al-Barakah. Meanwhile, the soldiers of the Islamic State advanced on checkpoints leading into Al-Barakah city, which led to the nusayriyyah handing some of their checkpoints over to the PKK in fear of the onslaught of the mujāhidin.

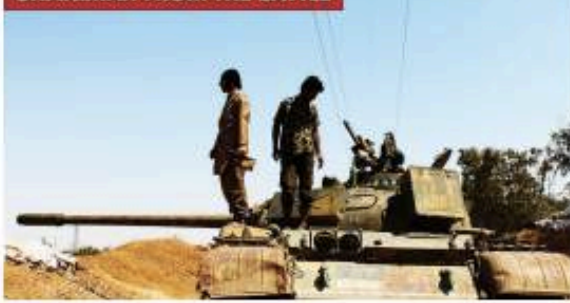
THE CAPTURE OF DIVISION 17

PREPARING FOR BATTLE

GHANIMAH FROM THE BATTLE

Wilāyat Ar-Raqqah – Ramadān 26

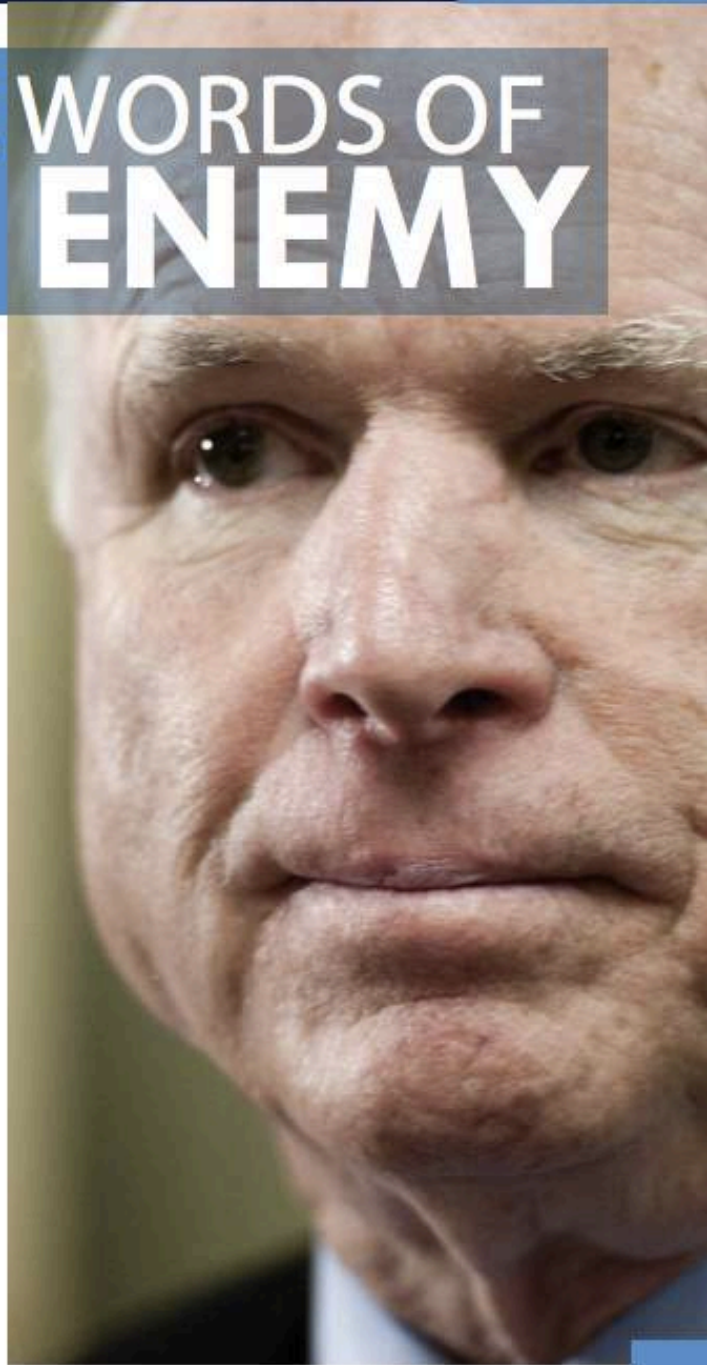
The soldiers of the Islamic State carry out an assault on the nusayrī regime's Division 17 army base outside the city of Ar-Raqqah and succeed in capturing it. During the course of the battle, two istishhādī attacks were carried out by Abū Suhayb Al-Jazrāwī and Khattāb Al-Jazrāwī. The lions of the Islamic State advanced and continued capturing one position after another until the entire base fell under their control in less than two days. The masājid of Ar-Raqqah made takbīrāt on the 27th night of Ramadān, announcing the capture of Division 17. Numerous enemy soldiers fled from the base in terror and were subsequently rounded up in nearby villages and executed by the mujāhidīn. The hands of the mujāhidīn soaked in the blood of the filthy nusayriyyah are a testament to the jihād of the Islamic State against Bashar and his minions. The fall of Division 17 in Wilāyat Ar-Raqqah, the capture of the 121st Regiment base in Wilāyat Al-Barakah, the capture of the Shā'ir gas field in Homs, the siege against the nusayrī forces in Al-Khayr city and its airport as well as Kuwayris and Tabaqah Military Airports, amongst other ribāt positions and assaults against the regime, all contradict the lies of the sahwāt who claim that the Islamic State doesn't fight the nusayriyyah. While the sahwāt leaders are busy selling their areas of control to the regime, the soldiers of the Islamic State, whose hearts are devoid of any mercy towards the nusayriyyah, are busy terrorizing them, chasing them out of their strongholds and herding them to their deaths.

IN THE WORDS OF THE ENEMY

On “12 June 2014,” the crusader John McCain came to the senate floor to rant irritably about the victories the Islamic State was achieving in Iraq. He forgot that he himself participated in the invasion of Iraq that led to the blessed events unfolding today by Allah’s bounty and justice. McCain had this to say:

I come to the floor this morning with great sorrow and great concern and even deep alarm about the events that are transpiring rapidly in Iraq. ISIS the most extreme, Islamist organization – radical terrorist organization – now controls at least 1/3 of Iraqi territory and is rapidly gaining more. The areas of Fallujah, Mosul, Tikrit, they are on the outskirts of Samarra... with these victories ISIS controls a swath of territory that stretches from the Syrian-Turkish frontier in the north, down the Euphrates river, all the way down to the Iraqi city of Fallujah just forty miles west of Baghdad. And of course, hourly they are experiencing greater gains while the Iraqi military and police seem to be dissolving before our very eyes. ISIS social media published pictures of their fighters demolishing the sand berm, which hitherto marked the border between Syria and Iraq – an interesting symbolic gesture. They also released... ISIS released footage of large numbers of weapons and armored military vehicles being received by members in Eastern Syria, confirming fears that the looted weapons would fuel the insurgency on both sides – both Syria and Iraq. Sources in the Syrian city of Hasakah confirmed that large numbers of trucks – conveys of trucks – arrived late on Tuesday and were met by senior ISIS figure Omar al-Checheni.

Voorwoord

FOREWORD

{So if they do not withdraw from you or offer you peace or restrain their hands, then seize them and kill them wherever you overtake them. And those – We have made for you against them a clear authorization} [An-Nisā': 91].

This month, an attack was carried out in Sydney by Man Haron Monis, a Muslim who resolved to join the mujāhidīn of the Islamic State in their war against the crusader coalition. He did not do so by undertaking the journey to the lands of the Khilāfah and fighting side-by-side with his brothers but rather, by acting alone and striking the kuffār where it would hurt them most – in their own lands and on the very streets that they presumptively walk in safety. It didn't take much; he got hold of a gun and stormed a café taking everyone inside hostage. Yet in doing so, he prompted mass panic, brought terror to the entire nation, and triggered an evacuation of parts of Sydney's central business district. The blessings in his efforts were apparent from the very outset.

Then, as the situation developed and his identity was revealed, we saw a predictable response from the international media. They immediately began searching for anything negative that they could use against him, and subsequently began

reporting numerous allegations made against him in an attempt to smear his character and, by extension, the noble cause that he was fighting for – the cause of Allah (ta'ālā).

{And fight them until there is no fitnah and until the religion, all of it, is for Allah} [Al-Anfāl: 39].

The fact is, however, that any allegations leveled against a person concerning their past are irrelevant as long as they hope for Allah's mercy and sincerely repent from any previous misguidance. This is so with one who embraces Islam

TERRORIZING THE KUFFĀR ON THE STREETS OF SYDNEY

and thereby has his past history of shirk and transgression completely erased – as was even the case with many Sahābah. So how much more so in the case of one who followed up his repentance by fighting and being killed in the path of Allah, knowing the Prophet (sallallāhu ‘alayhi wa sallam) declared that such a person would be forgiven the moment his blood is first spilled.

AN ASSAULT ON FRENCH POLICE BY THE MUJĀHID BERTRAND NZOHABONAYO

Condemning a person based on their past has been the tradition of the tawāghīt, as was done by Fir‘awn.

[[Fir‘awn] said, “Did we not raise you among us as a child, and you remained among us for years of your life? And [then] you did your deed which you did, and you were of the ungrateful.” [Mūsā] said, “I did it, then, while I was of those astray”] [Ash-Shu‘arā’: 18-20].

The new Man Haron Monis was a mujāhid in the path of Allah. He declared himself to be upon pure tawhīd and from Ahlus-Sunnah, announced his bay‘ah to Khalīfah Ibrāhim al-Qurashī, and then marched forward to terrorize the kuffār and bring victory to Allah’s religion. His shahādah is – inshā‘allāh – a testament to his sincerity.

After a lengthy standoff, brother Man Haron Monis was killed. His daring raid ended with two kāfir hostages dead, and four others wounded, including a police officer. Thus, he added his name to the list of Muslims who answered the Khilāfah’s call to strike those waging war against the Islamic State wherever they may be, as conveyed by its spokesman, Shaykh Abū Muhammad al-‘Adnānī. “If you can kill a disbelieving American or European – especially the spiteful and filthy French – or an Australian, or a Canadian, or any other disbeliever from the disbelievers waging war, including the citizens of the countries that entered into a coalition against the Islamic State, then rely upon Allah, and kill him in any manner or way however it may be. Do not ask for anyone’s advice and do not seek anyone’s verdict” [Indeed Your Lord Is Ever Watchful].

There will be others who follow the examples set by Man Haron Monis and Numan Haider in Australia, Martin Couture-Rouleau and Michael Zehaf-Bibeau in Canada, Zale Thompson in America, and Bertrand Nzohabonayo in France, and all that the West will be able to do is to anxiously await the next round of slaughter and then issue the same tired, cliché statements in condemnation of it when it occurs. The Muslims will continue to defy the kāfir war machine, flanking the crusaders on their own streets and bringing the war back to their own soil.

BERTRAND NZOHABONAYO (RAHIMAHULLĀH)

ACTION IN THE NEW WILĀYĀT

SCENES OF CONSOLIDATION IN BARQAH

Following the announcement of the Khilāfah's expansion to new lands, the mujāhidīn in the new wilāyāt stepped up their attacks in the fight against the kuffār and murtaddīn. In Sīnā', we first saw the release of a video depicting the mujāhidīn of the region targeting and taking vengeance on Sisi's murtadd soldiers. Thereafter, the new wilāyah continued its military operations with numerous **successful assaults conducted throughout the month of Muharram**. In addition, they **successfully targeted and killed an American petroleum expert – William Henderson – in the western desert**, and also captured and executed a number of Sisi's spies.

In Libya, meanwhile, the soldiers of the Islamic State in Wilāyat Barqah took the fight to the murtaddīn, carrying out an assault on a military barracks in Benghazi.

These battles are just a sample of the coming storm that promises to shake the tawāghīt and cleanse the Muslims' lands of kufr and oppression once and for all, bi idhnillāh.

MURTADO SPIES OF SBT CAPTURED IN SINA' BY THE ISLAMIC STATE

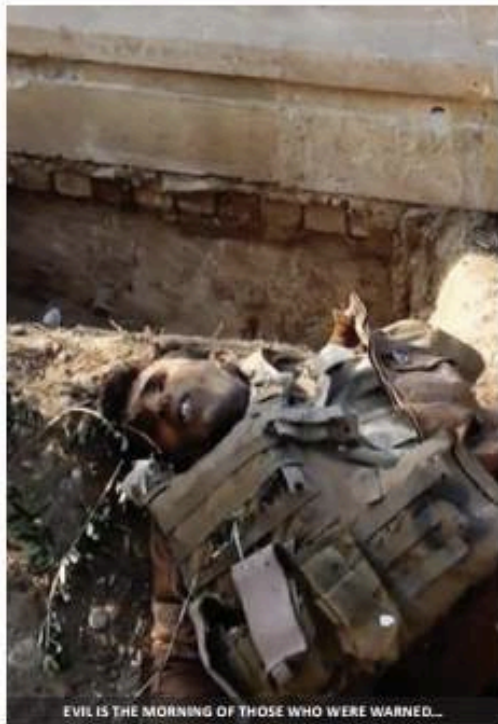

THE SPIES ARE EXECUTED

THANKING ALLAH FOR THE VICTORY

EVIL IS THE MORNING OF THOSE WHO WERE WARNED...

بَلَدِي IS SUCCESSFULLY PURGED OF SAFAWIS

IN THE WORDS OF THE ENEMY

BENJAMIN NETANYAHU

Benjamin Netanyahu – the head of the Jewish state – was asked on the CBS News program “Face the Nation” if the Islamic State posed a threat to the Jewish state. He replied:

“Absolutely. I mean, ISIS has got to be defeated because it is doing what all these militant Islamists are trying to do. They all want to first dominate their part of the Middle East and then go on from there for their twisted idea of world domination. [...] Essentially, they want to accumulate enough power to then carry out their mad ambitions. So, that is the danger with ISIS. It is creating a statement. It has two million petrodollars a day. It’s weapons it has taken over from the Iraqi army and so on. And it is dangerous, no question.”

He was then asked if the Jewish state would get more directly involved in the war against the Islamic State. So he replied:

“We are ready to support and help in every way that we are asked to do.”

Finally, he was asked for his opinion on expanding the American airstrikes to in-

clude Nusayrī regime targets. He replied:

"I think, right now, the real issue is ISIS. ISIS has taken over oil supplies in Syria. It has got – **it basically uses Syria as a safe haven and as a launching ground for attacks.** And I think, wisely, a decision has been made that ISIS targets in Syria and Iraq are equally targetable."

CHUCK HAGEL REVISITED

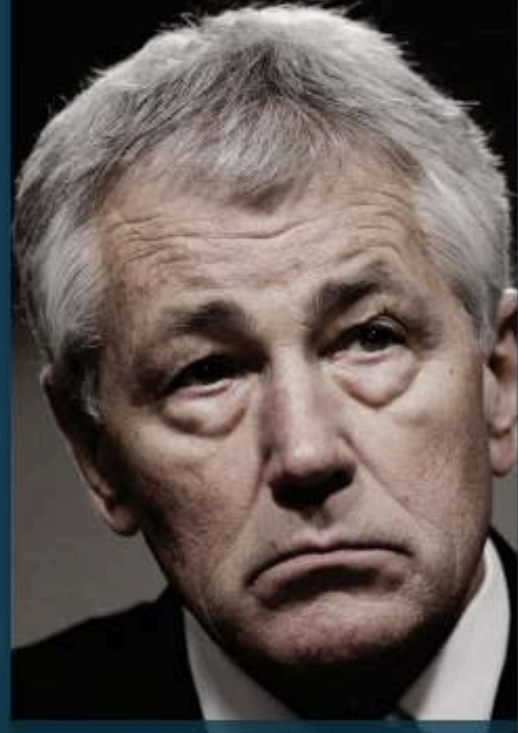
On "November 19, 2014," the crusader and former US Secretary of Defense was asked:

"The question is do we have the will and the capacity to influence the events as we used to?"

He replied:

"I think it isn't so much the will, I don't think. I think our capacity is different because the **threats and the challenges are far more diffuse and varied.** I talked about asymmetric threats. I mean the sophistication of ISIL – just take that for a moment. We've never seen an organization like ISIL that is so well-organized, so well-trained, so well-funded, so strategic, so brutal, so completely ruthless. We've never seen anything quite like that in one institution. **Then they blend in ideology which will eventually lose*, we get that, and social media.** The sophistication of their social media program is something that we've never seen before. **You blend all of that together, that is an incredibly powerful new threat.** So we're adjusting to this and we're trying to – we can't do it alone."

* Allah (ta'ālā) said, [It is He who has sent His Messenger with guidance and the religion of truth to manifest it over all religion, even if the mushrikīn despise such] [Al-Tawbah: 33].

Voorwoord

Foreword

[They thought that their fortresses would protect them from Allah; but Allah came upon them from where they had not expected, and He cast terror into their hearts so they destroyed their homes by their own hands and the hands of the believers. So take warning, O people of vision] [Al-Hashr: 2].

The divided crusaders of the East and West thought themselves safe in their jets as they cowardly bombarded the Muslims of the Khilāfah. [They will not fight you all except within fortified cities or from behind walls] [Al-Hashr: 14]. But Allah ﷻ decreed that punishment befall the warring crusaders from where they had not expected. Thus, the blessed attacks against the Russians and the French were successfully executed despite the international intelligence war against the Islamic State. Both crusader nations had undoubtedly destroyed their homes with their own hands through their hostilities towards Islam, the Muslims, and the Muslim body of the Khilāfah.

On "30 September 2015," after years of supporting the Nusayrī tāghūt in the war against the Muslims of Shām, Russia decided to participate directly with its own air force in the war. It was a rash decision of arrogance from Russia, as if it held that its wars against the Muslims of al-Qawqāz were not enough offence. And so after having discovered a way to compromise the security at the Sharm el-Sheikh International Airport and resolving to bring down a plane belonging to a nation in the American-led Western coalition against the Islamic State, the target was changed to a Russian plane. A bomb was smuggled onto the airplane,

leading to the deaths of 219 Russians and 5 other crusaders only a month after Russia's thoughtless decision.

A year earlier, on "19 September 2014," France haughtily began executing airstrikes against the Khilāfah. Like Russia, it was blinded by hubris, thinking that its geographical distance from the lands of the Khilāfah would protect it from the justice of the mujāhidin. It also did not grasp that its mockery of the Messenger ﷺ would not be left unavenged. Thus, the Islamic State dispatched its brave knights to wage war in the homelands of the wicked crusaders, leaving Paris and its residents "shocked and awed." The eight knights brought Paris down on its knees, after years of French conceit in the face of Islam. A nationwide state of emergency was declared as a result of the actions of eight men armed only with assault rifles and explosive belts.

And so revenge was exacted upon those who felt safe in the cockpits of their jets.

Amirul-Mu'minin Abū Bakr al-Husaynī al-Baghdādī (hafidhahullāh) said, "By Allah, we will take revenge! By Allah, we will take revenge! Even if it takes a while, we will take revenge, and every amount of harm against the Ummah will be responded to with multitudes more against the perpetrator. [And those who, when tyranny strikes them, they defend themselves] [Ash-Shūrā: 39]. Soon, by Allah's permission, a day will come when the Muslim will walk everywhere as a master, having honor, being revered, with his head raised high, and his dignity preserved. Anyone who dares to offend him will be disciplined, and any hand that reaches out to harm him will be cut off. So let the world know that we are living today in a new era. Whoever was heedless must now be alert. Whoever was sleeping must

now awaken. Whoever was shocked and awed must comprehend. The Muslims today have a loud, thundering statement, and possess heavy boots. They have a statement that will cause the world to hear and understand the meaning of terrorism, and boots that will trample the idol of nationalism, destroy the idol of democracy, and uncover its deviant nature" [A Message to the Mujahidin and the Muslim Ummah in the Month of Ramadan].

Yes, by Allah, the Khilāfah will take revenge for any aggression against its religion and people, sooner rather than later. Let the arrogant know that the skies and the lands are Allah's. {Mūsa said to his people, "Seek help through Allah and be patient. Indeed, the earth belongs to Allah. He causes to inherit it whom He wills of His servants. And the final outcome is for the righteous} [Al-A'rāf: 128].

So when will the crusaders end their hostilities towards Islam and the Muslims? When will they realize that the Khilāfah is here to stay? When will they recognize that the solution to their pathetic turmoil is right before their blinded eyes? For until then, the just terror will continue to strike them to the core of their deadened hearts.

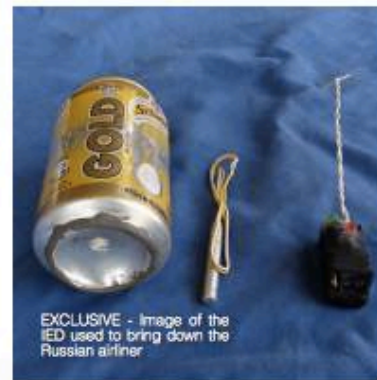
On this occasion, we will not forget to commend the martyred "lone" knights of the Khilāfah who struck out against the kāfir and apostate enemies near them. These brave men were not content with merely hearing news about jihād battles, rather they distanced themselves from the traits of those who {would wish they were in the desert among the Bedouins, inquiring from afar about your news}, those who {if they were among you, they would not fight except for a little} [Al-Ahzāb: 20]. They did not use the obstacles laid down by the kuffār on the path to hijrah as an excuse to abandon jihād against the enemies. They did not use a younger age or lack of training as an excuse to be mere bystanders. They sacrificed their souls in the noblest of deeds in pursuit of Allah's pleasure. We consider them such, and Allah is their judge.

Amongst these brave knights of tawhīd and jihād was fifteen-year-old Farhad Khalil Mohammad Jabar, who on "2 October 2015" struck the crusaders of Australia and killed one of their personnel. Thereafter Faisal Mohammad carried the banner and his dagger to spear the crusaders of America on "4 November 2015," spilling their filthy blood in their insecure homeland. Earlier, on "10 October 2015," sixteen-year-old Ishāq Qāsim Badrān grabbed his blade and pierced citizens of the accursed Jewish state, filling the atmosphere with their screams. After Ishāq, Muhannad Khalīl al-'Aqabī carried his own weapon into a high security train station on "18 October 2015" and killed a soldier from an "elite unit" belonging to the Jewish army, causing the other cowardly soldiers to retreat. And on "9 November 2015," Anwar Abu Zeid – after repenting from his former occupation – attacked the American crusaders and their apostate allies, killing two American crusaders, two Jordanian apostates, and one South African crusader.

These are the deeds of those upon the methodology of the revived Khilāfah. They will not let its enemies enjoy rest until enemy blood is spilled in revenge for the religion and the Ummah.

So let every such muwahhid barred from hijrah purify himself of the branches of lesser hypocrisy that hold him back from performing jihād in his location. Let him record his will, renew his bay'ah, carry the Khilāfah banner, and strike the crusaders and their pagan and apostate allies wherever he can find them, even if he is alone. And he should remember that {whoever relies upon Allah – then He is sufficient for him} [At-Talāq: 3].

And let the crusaders know that the Islamic State will remain despite all their military arsenal. {Say, "Do you await for us except one of the two best things while we await for you that Allah will afflict you with punishment from Himself or at our hands? So wait; indeed we, along with you, are waiting"} [At-Tawbah: 52].

A SELECTION OF MILITARY OPERATIONS BY THE ISLAMIC STATE

As the soldiers of the Khilāfah continue waging war on the forces of kufr, we take a glimpse at a number of recent operations conducted by the mujāhidin of the Islamic State that have succeeded in expanding the territory of the Khilāfah or terrorizing, massacring, and humiliating the enemies of Allah. These operations are merely a selection of the numerous operations that the Islamic State has conducted on various fronts across many regions over the course of the last two months.

Wilāyat al-Khayr - On Wednesday the 25th of Dhul-Qādah, the soldiers of the Khilāfah carried out an assault on the forward defense position for the missile battalion base at the Dayr az-Zawr military airbase and succeeded in taking control of the position. Two istishhādī operations were then carried out by our brothers Abū Ayman ash-Shāmi and Abul-Khansā' al-Himsī using a tank and a BMP rigged with explosives. They targeted two groups of Nusayri soldiers inside the battalion base, and their attacks were followed by an assault in which the mujāhidin succeeded in taking complete control of the base and capturing a large quantity of ghanimah. One month later, the mujāhidin would score another major victory in their ongoing efforts to capture the Dayr az-Zawr airbase. In a string of blessed operations, the soldiers of the Khilāfah, by Allah's grace, succeeded in capturing a number of strategic points in the

vicinity of the airbase, including the Abul-Walid farms, Buyūt ad-Dughaym, Dashmat Hamad, and the Zanūbiyā factory next to the entrance to the airbase. This occurred after several days of continuous clashes during the course of which several istishhādī operations were carried out. The soldiers of the Khilāfah continue to besiege the airbase, anticipating its pending liberation, bi idhnillāh.

Wilāyat al-Barakah - On Wednesday the 1st of Dhul-Hijjah, our brother Abū 'Amr al-Barakah succeeded in breaching PKK security checkpoints in the city of al-Barakah and attacked the murtaddin's public relations headquarters located on the outskirts of the Mushayrifah neighborhood. He detonated his explosive vehicle, destroying the headquarters, killing nearly 30 murtaddin, and wounding several others. May Allah accept him amongst the shuhadā'.

Achieved shahadah during the operation that led to the capture of the missile battalion base in al-Khayr

A Nusayri soldier shortly before he is killed

Bengal - On Monday the 14th of Dhul-Hijjah, a security cell comprised of the Khilāfah's soldiers in Bangladesh targeted and killed the Italian crusader Cesare Tavella, following him on one of the streets of the city of Dhaka and shooting him with a silencer. Just five days later, they struck again, targeting Kunio Hoshi, a citizen of Japan, one of the member nations of the crusader coalition. He was closely tracked and eliminated in the city of Rangpur using a firearm. Just three weeks later, on the 10th of Muharram, the mujāhidin detonated a number of IEDs on the Dālān temple in the city of Dhaka as the Rāfidah were conducting their shirki rituals, killing and wounding nearly 100 of them. Eleven days later, the mujāhidin assaulted a checkpoint in Dhaka, killing one policeman and wounding another.

Wilāyat 'Adan Abyan - On Tuesday the 22nd of Dhul-Hijjah, four istishhādī operations targeted a gathering of Saudi, Emirati, and Yemeni officers and pounded the Yemeni government's headquarters. The first was carried out by our brother Abū Sāid al-'Adani, who detonated his explosive truck at the Palace Hotel, which served as the government's headquarters. He was followed by the second istishhādī, Abū Muhammad as-Sahli, who detonated his explosive Hummer at the same location, killing the murtadd soldiers present there. The third istishhādī attack was carried out by our brother Aws al-'Adani targeting the Saudi and Emirati forces' central operations base. He detonated his explosive

armored vehicle, killing dozens of them. He was followed by the fourth istishhādī, Abū Hamzah as-Sanʿānī who detonated his armored explosive vehicle on the Emirati military administration headquarters. May Allah accept them amongst the shuhadāʾ.

Wilāyat Halab - On Friday the 25th of Dhul-Hijjah, clashes took place after the soldiers of the Khilāfah stealthily advanced towards Sahwah positions on Thursday night. The murtaddīn withdrew from their positions and the soldiers of the Khilāfah took control of the strategic infantry school. Meanwhile, another series of clashes that had begun on Thursday night continued for a number of hours and ended with the soldiers of the Khilāfah taking control of extensive territory in other parts of the northern countryside. The captured areas included the regions of al-Hurrah, Tall Shaʿir, and Mazārīʾ Sūsiyān, as well as the cement factory and the small juvenile prison, and the villages of Fāfin, Tall Qarrāh, Tall Sūsin, and Kafr Qāris. A dozen Sahwah fighters were killed and a number of others imprisoned during the course of the operation, and the mujāhidīn captured light and heavy weapons and an assortment of ammo as ghanimah. Two Sahwah convoys then attempted to flee from the village of Tall Qarrāh. The soldiers of the Khilāfah, however, were lying in wait for them and succeeded in ambushing and completely destroying both convoys and killing more than 40 murtaddīn, with not a single Sahwah fighter escaping, walhamdulillāh. Just two days later, on the 27th of Dhul-Hijjah, the soldiers of the Khilāfah took control of two storehouses in the village of Tall Sūsin specifically designated for fighting the Islamic State in the northern countryside. The storehouses contained large quantities of all types of ammo, as well as light, medium, and heavy weapons, and some American weapons, in addition to shells, artillery cannons, wireless devices, night vision scopes, and other military equipment. This string of victories demonstrated the mujāhidīn's ability to make rapid and significant gains against the sahwāt despite intense crusader aerial bombardment, and set the stage for further advances in the northern countryside.

Wilāyat Hamāh - On Saturday the 10th of Muharram, the soldiers of the Khilāfah launched a surprise assault on important Nusayrī checkpoints along the regime's supply route to the city of Halab between the regions of Athriyā and Khanāsir. The assault began with two istishhādī operations targeting the Athriyā checkpoint and continued towards the road leading to Khanāsir. During the course of the operation, which sought to cut off the Nusayrī regime's main arteries between Halab, Hamāh, and Hims, the soldiers of the Khilāfah succeeded in capturing 17 military checkpoints along the road, and approximately 70 Nusayrī soldiers were killed. They likewise succeeded in destroying three tanks after targeting them with antitank missiles. With the Islamic State's capture of this section of the road

The istishhādī attack on the murtaddīn's headquarters at the Palace Hotel in Adan

Part of the Sahwah convoys ambushed as they attempted to flee from Tall Qarrāh

The soldiers of the Khilāfah stomped the murtaddīn at the Athriyā pumping station

and the checkpoints it contained, the Nusayri regime's supply route to the city of Halab and its countryside was completely cut off. The Nusayri regime made a failed attempt to recapture some of the points it had lost, summoning a convoy of reinforcements. The soldiers of the Khilāfah confronted them and succeeded in completely destroying the convoy and killing its personnel. They also captured a number of tanks and BMPs, two Shilkas, two 120mm artillery cannons, a 37mm artillery cannon, and nearly 10 Dushka and 14.5mm machine guns as ghanimah, in addition to a number of light weapons and various types of ammo. Battles continued for several days as the mujāhidin continued advancing, capturing 6 more checkpoints and two hills, in addition to the heavily fortified Athriyā pumping station. The Nusayri regime made several attempts throughout the week to recapture the locations it had lost, summoning one convoy of reinforcements after another. Their increased desperation led them to rely on dozens of Russian airstrikes as well as Iranian Revolutionary Guard forces and Rāfidī militias in an attempt to reverse the gains made by the mujāhidin, demonstrating the extent to which the Islamic State has worn down the Nusayri army, rendering it largely impotent without the support of its Rāfidī and Russian allies.

Wilāyat al-Hijāz - On Monday the 12th of Muharram, our brother Abū Ishāq al-Hijāzī carried out an istishhādī operation with an explosive belt targeting a gathering of Ismā'īlī murtaddin in the Mashhad temple in the Dahdah neighborhood in the region of Najrān. He succeeded in killing and wounding several of them, walhamdulillah. May Allah accept him amongst the shuhadā'.

Wilāyat North Baghdad - On Tuesday the 13th of Muharram, during the course of the Battle of Abū Ziyād az-Zaydī (may Allah accept him), the soldiers of the Khilāfah carried out a major assault launched from three points against Safawī army barracks and bases at the Sāmarrā' Dam. They captured a number of barracks and burned a number of others, and also took several vehicles as ghanimah. Our brother Abū 'Abdir-Rahmān al-Jazrāwī then carried out an istishhādī operation with an explosive water tank targeting Safawī soldiers and Rāfidī fighters near the Saytāk Center at the Sāmarrā' Dam. He succeeded in killing and wounding dozens of them, and was followed by our brother Abū Mus'ab al-Misrī who carried out another istishhādī operation with a ZiL truck carrying 14 tons of highly explosive substances. He pounded a convoy of murtaddin assembled at the dam, and was followed by a third istishhādī operation carried out by our brother Abū Muhammad at-Tājikī. He targeted another group of murtaddin with his explosive vehicle, killing and wounding dozens of them as a major retreat was taking place by the Safawī army and its Rāfidī militias.

Wilāyat Salāhuddin - On Wednesday the 14th of Mu-

harram, the soldiers of the Khilāfah carried out a major assault on Safawī army and Rāfidī Mobilization locations from several points in the regions located west of Sāmarrā', including the regions of ash-Sharif 'Abbās, al-Khuzaymī Street, al-'Abbāsiyyah, and the dam. Four istishhādī operations were carried out with explosive vehicles targeting groups of Safawī soldiers and Rāfidī Mobilization fighters near the highway between Sāmarrā' and Tikrit, and another two groups west of Sāmarrā', one of which was a group of vehicles. The operations succeeded in killing and wounding dozens of murtaddin and destroying several vehicles. The soldiers of the Khilāfah then attacked Safawī army and Rāfidī Mobilization barracks with various types of weapons in the district of al-Huwaysh northwest of Sāmarrā', burning the barracks as well as three Hummers. During the course of the ongoing battles west of the city of Sāmarrā', the soldiers of the Khilāfah assaulted and captured 8 Safawī army barracks in the region of al-Lāyin after those inside the barracks fled. They then continued their advance and completely captured the regions of ash-Sharif 'Abbās, al-Lāyin, and Sāmarrā' Silo. The mujāhidin also captured dozens of vehicles as ghanimah, in addition to light, medium, and heavy weapons, mortar rounds, and various equipment. They also took control of the road between the cities of Tikrit and Sāmarrā', and captured three vehicles as ghanimah, two of which were mounted with heavy machine guns, in addition to a bulldozer and two Kornet missiles.

Wilāyat Dimashq - In an operation that began on the night of Saturday the 17th of Muharram, the soldiers of the Khilāfah launched a major assault on the town of Mahin west of the city of al-Qaryatayn. Our brother Abū Nāsir ash-Shāmi carried out an istishhādī operation with an explosive vehicle, targeting and blowing up the A'laf checkpoint on the outskirts of the town. The mujāhidin then assaulted Nusayri positions and succeeded in capturing the town, whose strategic importance lies in the fact that it's located just 10km off the highway between Hims and Dimashq and near the Shu'ayrāt military airbase. In addition, the mujāhidin succeeded in capturing the weapons storehouses there.

Wilāyat Saynā' - On Saturday, the 17th of Muharram, the soldiers of the Khilāfah succeeded in downing a Russian airliner above Wilāyat Saynā' with more than 220 Russian crusaders onboard, all of whom were killed, walhamdulillah. This was to show the Russians and whoever allies with them that they will have no safety in the lands and airspace of the Muslims, that their daily killing of dozens in Shām through their airstrikes will only bring them calamities, and that just as they kill, they will be killed, by Allah's permission.

Lebanon - On Thursday, the 29th of Muharram, the soldiers of the Khilāfah in Lebanon parked a motorbike rigged with explosives on al-Husayniyyah Street in the region of

Burj al-Barajinah located in the southern suburb of Beirut, a Hizbul-Lat stronghold, and detonated it on a gathering of Rafidi mushrikin. When the muraddin subsequently gathered at the site of explosion, one of the soldiers of the Khilafah detonated his explosive belt in their midst. The operation succeeded in killing more than 40 Rafidah and wounding over 200 more, and sent a clear message to the Rafidi allies of Bashar in Lebanon that they are well within the vengeful reach of the Islamic State. May Allah accept our istishhadi brother amongst the shuhada'.

France – On Friday, the 1st of Safar, 8 soldiers of the Khilafah carried out an operation in the heart of French crusader territory. The operation involved multiple simultaneous attacks with explosive belts and assault rifles on various targets including the Stade de France stadium, where the crusader president Francois Hollande was attending a soccer match, and the Bataclan theatre for exhibitions, where hundreds of French mushrikin had gathered for a music concert. The attacks, which included other targets around Paris and succeeded in killing hundreds of crusaders and wounding even more, shook the world and reminded the nations of kufr that the Islamic State will continue to stand firm in the face of their transgressions and retaliate with fire and bloodshed in revenge for the honor of the Prophet ﷺ and the multitudes killed and injured in crusader airstrikes in the lands of the Muslims.

The soldiers of the Khilafah punish Hizbul-Lat in their Rafid stronghold

The soldiers of the Khilafah were quick to take revenge after Russia's airstrikes

Carnage on the streets of Paris following the Islamic State's blessed assault

IN THE WORDS OF THE ENEMY

On 25 Dhul-Qā'dah 1436, Abū Fīrās as-Sūrī – formerly of-ficial spokesman of the Jawlānī front, currently a Jawlānī front leader and head of its “shar’ī academics” – published an article exposing the deviance of the Jawlānī front’s allies and consequently his own deviance and that of his party. He titled the piece: “I Am the Nude Warner.” Although he criticizes the factions in general, his major criticisms focused on “Ahrār ash-Shām.” Below are excerpts from his lengthy article:

“They trick the people and say, ‘A project for the Ummah.’” They then interpret this whenever they need as a project for Syria alone, encompassing only its land and revolutionaries ... This playing on words is an attempt to beautify the proposals of the kuffār and apostates. The sammā’in [the avid listeners to the kuffār] do this so as to offer the kuffār’s proposals through themselves as Islamic proposals. They beautify the proposals and offer them as if the proposals were their own, when the reality is they are nothing but the messengers of the apostates, and in the best case, they are parrots repeating the proposals of the hypocrites and apostates who use these sammā’in as a part of the war against Islam ... The projects of kufr would never penetrate us except through the sammā’in, not through the ranks of apostate secularists, the atheist liberals, and their parties...”

“I will mention some of their traits in this era ... but it isn’t necessarily the case that every faction of them has all these traits:”

“1) They beautify and propagate the principles of the kuffār including nationalism, human rights, and minority rights. 2) They flatter the apostate groups and claim that the mujāhidīn oppress them. 3) They ask that the mujāhidīn and apostates refer to them for arbitration, as if the two sides are equal. 4) They announce their acceptance of the kuffār as leaders for the lands. They cooperate with them, welcome them, and follow their orders. 5) They safeguard and sanctify the borders that the crusaders and descendants of pigs fabricated. 6) They implicitly and explicitly slander the mujāhidīn. They ally with every debased person and apostate party, granting them refuge out of fear that the hands of the mujāhidīn might reach them. 7) They accuse the peo-

¹ Editor’s Note: This is the official slogan of the “Islamic Front” led by “Ahrār ash-Shām.”

ple of Imān with extremism and lack of goodness. They give verdicts that it is prohibited to perform jihād with the mujāhidīn. 8) They describe the conceding defeatists as moderates. 9) They declare their loyalty to international law. 10) They ally with the enemies of jihād and those who obtain financial aid from the people of kufr and aggression. 11) They seek the support and aid of the kuffār and apostates. 12) They turn a blind eye towards the crimes of the apostates and the kuffār, whereas they dig for the mistakes of the good mujāhidīn. 13) They have blind eyes, deaf ears, and mute tongues towards the kāfir and apostate enemies, whereas they have sharp tongues against the people of Imān and jihād. 14) They throw bad labels at the mujāhidīn. They call them the other face of the Khawārij state and a party of deviance and terror, whereas they are more worthy of the description of deviance and farther from the truth and truthfulness. 15) They declare their barā’ah from Salafī Jihadism. 16) They describe the mujāhidīn as Khawārij, extremists, and corrupters. They wag their tails in front of the apostates. 17) They call the tawāghīt ‘wulāt umūr’ [‘the people of authority’]. But this is a lie, misguidance, and falsehood. 18) They prohibit that jihād spreads to all the Muslims and interpret the Ummah to be Syria alone, the Syrian land, the Syrian country! 19) If a kāfir or tāghūt dies, they rush to offer condolences and shed tears over him. They support them in their wars that are not jihād for Allah’s sake. 20) They call the mujāhidīn ‘takfiriyyīn’ because the mujāhidīn pronounce takfīr upon the crusaders, the Jews, the zanādiqah, and the apostates. 21) They welcome cooperation with the kāfir and apostate states. 22) They follow and call for strict regionalism, as if they hold Sykes-Picot to be holy. 23) They call for a state of justice, law, and freedom, because they are embarrassed of Islam.² 24) They strive to guarantee safety for

² Editor’s Note: He refers to a document released on 18 Rajab 1435 (17 May 2014) known as the “Revolutionary Pact of Honor” signed by the “Islamic Front,” “Alwiyat al-Furqān,” “Jaysh al-Mujāhidīn,” “Faylaq ash-Shām,” and “Al-Itihād al-Islāmī li Ajnād ash-Shām,” and later endorsed by “Jaysh al-Yarmūk,” all allies of the Jawlānī front. When announced,

all the sects of kufr, apostasy, and heresy, so that these sects and the head of kufr [America] approves of these factions. 25) They announce their respect of human rights pacts. 26) They are embarrassed of the word 'jihād,' replacing it with 'revolution,' 'revolutionary,' and 'revolutionary action.' 27) They promise not to own or attempt to obtain weapons of mass destruction, so as to calm Israel. 28) They announce that their operations are restricted to the Syrian lands, to calm the Jews. 29) They ask America to use them while not fearing that Allah will replace them ... These are some of their traits. And the matter is more disastrous and the calamity is even more widespread..."

"They attempt to seduce the mujāhidin into accepting stipulations formulated in Iblis's lodge. Iblis then applied the appropriate makeup and gave the stipulations to the sammā'in so that they could promote them. From amongst the demands they made in accordance with the desires of Shaytān and his proxies were: ... that operations are executed by Syrians alone and that the muhājirīn are banished. They also refused to denounce the pacts they formerly released, doing so in service of Shaytān and his proxies."

"Let us discuss these demands from a number of angles. Who is the real demander of these stipulations? Is the demand from the sammā'in or from the intelligence apparatuses of the apostate regimes behind these sammā'in, the apparatuses these sammā'in deal with?"

"From the pacts that these sammā'in announced before – a pact they recently declared their continued commitment to and refusal to renounce – was a pact published due to instructions from Turkey and Qatar, resulting from Western requests. The sammā'in themselves admitted this in the presence of numerous leaders of the mujāhidin, my poor self being amongst them. It becomes clear that the declarations and demands of the sammā'in are nothing but an execution of the demands of the apostate states, who have behind them the centers of kufr and international masonry. So the demands of the sammā'in are nothing but a demand from the apostates and the execution of the demand is done in obedience to the apostates, in line with their ranks. Can this be accepted by someone whose heart was touched by imān or who tasted obedience to Allah?"

"And are these demands in accordance with the Shari'ah or in opposition to it? 1) There is no doubt they oppose it

it was read on camera by the now dead Hassān 'Abbūd, former head of "Ahrāk ash-Shām." The most deviant clauses in the covenant promise – verbatim – to target the regime and its allies alone (i.e. no targeting of Jews, Christians, the Druze, the Ismā'iliyyah, etc.), to rely militarily on Syrian people when forming military forces (i.e. no muhājirīn), to establish a state of justice, law, security, and freedom (i.e. no Shari'ah), while also providing such to the multi-religious Syrian people (including the Bā'itīyyah), and to respect "human rights"! And yet the Jawlānī front cooperated with these apostate parties in the war against the Islamic State!

from a number of angles ... Unity of ranks is not viewed by them except through the eyesight of a chicken. They look to Syria as being the whole world ... They then unify with the people of the American 'Military Operation Cooperation' room, the followers of America, the soldiers of Iblis, and everyone upon whom the devils descend. 2) Accepting the stipulations of the sammā'in also means approving or even partaking in their relationships and their receiving of instructions from the apostate states, and this is a manā'ī. 3) Accepting the stipulations of the sammā'in also means approving of their seeking help from the kuffār, and this is not permissible according to the Shari'ah. 4) Accepting the stipulations of the sammā'in also means approving of their restricting of jihād to the Syrian lands, a becalming message to the Jews. This is not permissible according to the Shari'ah, and is a form of foul regionalism. 5) Accepting the stipulations of the sammā'in also means approving of their safeguarding of apostate and heretical sects, and this is a manā'ī. 6) The rest of the disasters found in their pacts including the struggle to establish a state of justice, freedom, and law, and other deviances, are not hidden from anyone with a mind even if he is a layman in Shari'ah."

He then describes them as "an ally whose decision is in the hands of apostate regimes" and who are "allied to the apostate regimes and groups. They blatantly call to what is demanded from them by the kuffār and apostates. This party with these traits leads the Jabhah [Jawlānī front] towards the camp of treachery. If the Jabhah refuses to partake in the treachery of the sammā'in, it will not be able to go back to square one, thereby bringing about its own end..."

He continues saying, "Maybe some of the tricksters and circus performers of the Jabhah think that their abilities are very great and that they are able to trick the sammā'in and tolerate them. But I say that this idea is very similar to that of the Ikhwān who want to trick America, for the sammā'in

³ Editor's Note: This is a technical fight term meaning "reason" or "cause." From the context, it means "a cause of kufr."

are not the player in front of the Jabhah, rather the sammā'in are a bride on the stage of brides who are moved by strings in the hand of America, the head of the axis of evil, representing the Zionist-crusader coalition and those who follow its caravan from the apostate regimes, the Mossad, and all the forces of kufr who have declared war against Islam. I know that the opinion of the tricksters is not like this and that they continue to assume the best in the sammā'in. I'm very sorry to say that these people are very, very few. Alhamdulillah. They are in a distant delusion, straying in the passes of falsehood and crypts of deviance."

"The sammā'in announced and continue to announce that they will never abandon the support coming to them from the apostate states. So when the Jabhah unites with them in a single body, what applies to them applies to it, including the seeking of help from the kufr and the submission to their conditions. This contradicts the teachings of the religion..."

"To be brief, the sammā'in are like a girl who lost her virginity by having harām relationships with the apostate regimes behind her. She was irritated by every woman who preserved her honor, chastity, principles, and religion, and instead of repenting to Allah, she wants to entangle every chaste woman so that they are like her in vileness. Allah (ta'ālā) said, {They wish you would disbelieve as they disbelieved so you would be alike. So do not take from among them allies until they perform hijrah for the cause of Allah} [An-Nisā': 89]..."

"Some of those with heartburn ask where the jihād scene is headed and they expect a military conflict with the sammā'in ... I say, yes, the condition is dangerous. The condition in the arena is dangerous ... As for the issue of a conflict with the sammā'in, then I ask Allah that it doesn't reach that, and that He prepares for the sammā'in one who will return them to the truth. Nevertheless, the matter is severe..."

"What is the difference between the group of sammā'in and between Hazm and Jamāl Ma'rūf? Keep in mind that they gave refuge to the groups of Hazm and Ma'rūf after our conflicts with them. What is the difference between the group of sammā'in and between Zinkī and Zahrān 'Allūsh? Keep in mind that the sammā'in are linked to 'Allūsh through a coalition and strive to form a coalition with Zinkī and its likes! All of them collect money from the outside. All of them follow agendas from the outside. And when the sammā'in ally with people like these, it indicates that there is no difference between them. And when the sammā'in denounce the actions of the Jabhah against Jamāl Ma'rūf and Hazm, this means they are in the other camp. And when they take arms from Ma'rūf's group, claim that there is a se-

cret bay'ah from Ma'rūf's group to them, and protect them from the Jabhah, this means they are in the other camp."

"Hazm, Jamāl Ma'rūf, the sammā'in, Zinkī, and their likes are connected to foreign agendas. They all receive aid from the governments of apostasy and kufr. The sammā'in gave refuge to Ma'rūf and Hazm and protected them from us. All of them execute what is dictated to them. But the master of all of them has not asked from the sammā'in what he asked from Hazm and Ma'rūf. Their like is that of the scholars of the tāghūt ... What the tāghūt of Syria and tāghūt of Egypt demanded from their muftis, the Saudi tāghūt did not demand initially. So the Saudi scholars appeared more acceptable. But when the Saudi tāghūt demanded from its scholars the same as the other tāghūt, they executed what was required of them ... Rather, they did so in a more harmful and dangerous way. This is the exact difference between the sammā'in and between Hazm and Ma'rūf. All the movements that collect money – throughout history and to this day and age – have submitted to their masters and executed their orders when demanded. They will remain slaves to those who pay them."⁴

He then ends his article with poetry in which he refers to the factions as "the ambassadors of the Jews and crusader party

Jamāl Ma'rūf - A former ally of the Jawlāni front against the Islamic State

⁴ Editor's Note: If "Ahrār ash-Shām" are just like Ma'rūf and Hazm, why did the Jawlāni front cooperate with "Ahrār ash-Shām" against the Islamic State? It was nothing but hypocrisy and apostasy. Note: Ma'rūf was a former ally of the Jawlāni front against the Islamic State. As for Hazm, it was not formed until shortly after the Sahwah, but many of its founding leaders were in the Free Syrian Army and nationalist factions of the western countryside of Aleppo. The Jawlāni front cooperated with them in the Sahwah against the Islamic State before the formation of Hazm. It later cooperated with the "Shāmiyyah Front" against the Islamic State after the unrepentant Hazm dissolved into the apostate "Shāmiyyah Front."

who seduce the people of chastity and purity. These ambassadors drive the missions of kufr to us while displaying love for the lands of Shām ... They are just the messengers of the enemies and apparatuses of the forces of apostasy.”

This piece was followed by responses written by the Sahwah “ideologue” Abū Qatādah al-Filistīnī and the Sahwah liar Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī (a top leader of the Jawlānī front), both of whom criticized Abū Fīrās for his open criticism of “Ahrār ash-Shām.” Abū Fīrās responded by writing an article titled “The Bankrupt Ones.” In it he said, “He who read the response of my brother Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī gets the impression that Abū ‘Abdillāh read my article online and had not known about it before! The truth is that I showed the article to my brother Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī two months before publishing it. It earned his praise ... So why did he approve of it only to later censure it? Is it an independent opinion that he reached later, or pressure upon our brother Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī? Was he pressured so strongly? Allah knows best.”

Abū Fīrās later criticizes Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī for ignoring the blatant remarks of deviance made by Abū ‘Abdīl-Malik “ash-Shar’ī,” Abū Yazan ash-Shāmī, Abū Ayman al-Hamwī, Abū Sāriyah ash-Shāmī (all of whom are dead former leaders of “Ahrār ash-Shām”), and Abū Jābir ash-Shaykh (former leader of “Ahrār ash-Shām”), including their disavowal of international jihād, their readiness to cooperate with and even fight alongside the kāfir states and apostate regimes, their protection of the apostate sects, their call for a state of justice, law, and freedom, their wish to support the apostate states in other wars, their endorsement of Turkish intervention in Shām, and their desire to unite with the agents of kufr and enemies of Islam. After quoting these various leaders he says, “My words on the sammā’in were based on facts. Before you are a selection of these facts. My words were not based on suspected outcomes.”⁵

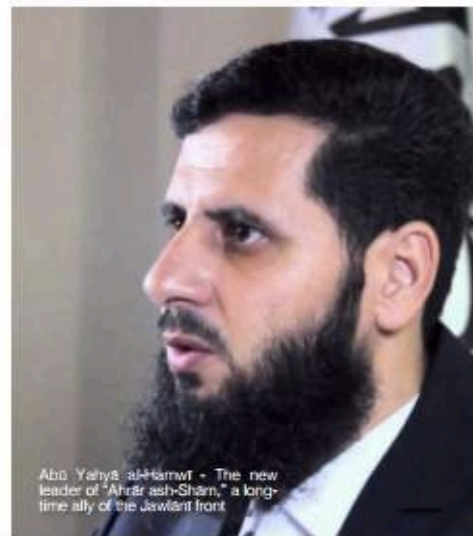
Of course, the retraction of stances is not new to Abū ‘Abdillāh ash-Shāmī, as he had before labeled “Ahrār ash-Shām” to be the “Future Hamas” (referring to the deviant methodology of Hamas and their ruling by manmade laws).⁶ And although Abū ‘Abdillāh criticized Abū Fīrās, he himself had made similar albeit less explicit statements about the Syrian factions in his response to at-Tartūsī and his interview with “Al-Manārah al-Baydā.” His leader – Jawlānī – had called “Ahrār ash-Shām” “the sahwāt of the

⁵ Editor’s Note: All but one of the apostates he quotes are from the dead former leadership of “Ahrār ash-Shām.” Also, the various pacts he refers to were all written in the time of these dead leaders and signed by them. So why was he critical of the Islamic State for pronouncing takfīr of “Ahrār ash-Shām” and their allies? And why did he himself cooperate with “Ahrār ash-Shām” against the Islamic State?

future” and criticized the factions for receiving aid from the crusaders and tawāghīt because there is no such thing as unconditional aid, as he himself declared in his last interview with Al Jazeera.

What we see before us are the signs of the ultimate collapse of the Jawlānī front. Its top leaders publically denounce the extreme deviance of their closest allies, criticize each other, and accuse each other of lies, disobeying orders, and not respecting nor abiding by shūrā. They flatter the other sahwāt, fearing that they might turn on them, after serving them in their treachery against the Islamic State. They expose the reality of the other sahwāt, that they are agents of the crusaders and the tawāghīt, showing that the Jawlānī front knew this all along through their close relationship and closed door meetings with the Sahwah leaders. But because of the jihād claimants’ irjā’, the various forms of apostasy their allies fall into do not merit takfīr nor war! And so they cooperate with these apostate allies against the Islamic State, thereby drowning themselves in the depths of apostasy.⁷

May Allah continue to expose the Sahwah apostates, including the Jawlānī front, until there does not remain a single mustard seed of doubt about them in the hearts of the Muslims.

Abū Yahyā al-Hamwī - The new leader of “Ahrār ash-Shām,” a long-time ally of the Jawlānī front

⁷ Editor’s Note: See previous footnote.